

unfoldiWord® Hebrew Bible

1 Samuel

Version 2.1.31

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldiWord® Hebrew Bible

2024-07-23

Date:

2.1.31

Version:

unfoldiWord

Published by:

unfoldiWord® Greek New Testament

2023-09-26

Date:

0.34

Version:

unfoldiWord

Published by:

unfoldiWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldiWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a or send a letter to Creative Commons, PO<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>copy of this license, visit Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldiWord® is a registered trademark of unfoldiWord. Use of the unfoldiWord name or logo requires the written permission of unfoldiWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldiWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldiWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative workunfoldiword.org/uhboriginal work by unfoldiWord is available from available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldiWord regarding your translation of this work, please contact us at unfoldiword.org/contact/

<https://github.com/The unfoldiWord® Hebrew Bible> is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 Internationalopenscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldiWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	1 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
13	Chapter 19
14	Chapter 20
15	Chapter 21
15	Chapter 22
16	Chapter 23
16	Chapter 24
17	Chapter 25
18	Chapter 26
18	Chapter 27
19	Chapter 28
19	Chapter 29
19	Chapter 30
20	Chapter 31

1 Samuel

Chapter 1

ויהו אוש אחד מזרכותים צופים מחר אפרים ושם אלקנה בזירעם באליהו בירחו בז' צוף אפרתי: ² ול שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פנינה ורוי לפנינה וילדים ולחנה אין לדים: ³ וועל האיש הרוא מרים | ומליה להשמה ולבנה ליהנה אבאות בשרה ולשם שני בניעלי חפני וונחנס כהנים ליהנה: ⁴ ויהי סיום ובח אלקה ונתקן לפנינה אשתו ולבנינה ובנותיה מנות: ⁵ ולחנה יתנו מנה אחת אפים כי אתחנה אהב ויהנה סגר רחמה: ⁶ וצעתה צורתה גם-כלע בעבור הרעמה כיסגר ויהנה بعد רחמה: ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מידי עלתה בברית ויהנה כן תכענה ותבכה ולא תאכל: ⁸ ויאמר לה אלקה אישת חנה לסתה תבכי ולמה לא תאכל ורעה לבך הלא אנקו טוב לך מושקה בנים: ⁹ ותקם חנה אחריו אלקה בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מאות היכל ויהנה מרת גוף ותתפלל על-יהנה ובכה תבכה: ¹¹ ותזר נדר ותאמור ויהנה צבאות אסראת תראה | בעני אמתך וזכרתי ולא-תשכח את-אמתך ונתה אפקת זרע אנשים ותתמי ליהנה כל-זמי חיו ומנקה לא ישבת תבכה על-לשכה: ¹² והיה כי הרביה להתפלל לפנוי והנה ועלי שמר את-פיה: ¹³ וחנה היא מדברת על-לביה בק שפטה גנות וקולה לא ישב ויחשנה על-ישען ויחשנה על-אליה עלי עד-ממי תשתקין הסורי את-יינך מעלה: ¹⁵ ותען חנה ותאמור לא אדני אישת קשתריה אני וין ושר לא שתיתי ואשפך את-פנוי לפנוי ויהנה: ¹⁶ אל-תתן את-אמתך לפנוי בת-צלען כי מרב שית וכסוי דבנית עד-הנה: ¹⁷ ותען עלי ונאמר כי לשלום ואלני וישראל יtan את-ישתתך אשר שאלת מעוקן: ¹⁸ ותאמור תמצא שפחתך חן בעיניך ותלה האשה לדרכך ותאכל ופנינה לא-היו-לה עוד: ¹⁹ וישכמו בברך וישתחוו לפנוי והנה ויבאו אל-בitem הרעמה וידע אלקה את-חנה אשתו וזכרה ויהנה: ²⁰ ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בנו ותקרא את-שםו שמאלו כי מיהנה שאלתו: ²¹ ותעל האיש אל-חנה וכלהית לובח ליהנה את-זבח הימים ואת-ינדרו: ²² ותען לא עלתה כי-אפרה לאשה עד זגמל הנער והבאותו ונראה את-פנוי ויהנה ותש שם עד-עולם: ²³ ויאמר לה אלקה אישת עשי הטוב בעיניך שבוי עד-גמלך אתו אך יקם ויהנה את-דברו ותשב האשה ותונק את-בנה עד-גמלה אתו: ²⁴ ותעללו עמה כאשר גמלתו בקרים שלשה ואיפה את-קמה ונבל יון ותבאהו ביהנה ויהנה ותונק את-הפר ויביאו את-הנער אל-על: ²⁵ ויאמר בו אדני תוי ונסח אדני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל-יהנה: ²⁷ אל-הנער זהה התפללתי ויתן ויהנה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעוקן: ²⁸ וגם אני השאלתך ליהנה כל-הימים אשר הוא הוא שאל ליהנה ותשחו שם ליהנה: ⁹

Chapter 2

ו-תתפלל חנה ותאמור על-לביה רמה קרני ביהנה רחב פי על-אזני כי שמחתי בישועתך: ² און-קדוש כי-יהנה כי אין בלהר ואין צור באלהנו: ³ אל-תרבו תדברו גבבה גבבה יצא עתך מפיקם כי אל דעות ויהנה ולן ¹ נתכנו עלות: ⁴ קשת גברים חתמים ונכסלים איזרו חיל: ⁵ שבעים בלחם נשכו ורבעים חלו עד-עקרה ליהנה שבלה וובת בנים מללה: ⁶ יהנה ממית ומיתה מוויד שואול ויעל: ⁷ יהנה מוויש ומעשור מנפיל א-ירזום: ⁸ מקרים מעד-דיל מאשפת נרים אבון להושיב עמ-ינדיבים וכטא כבוד ונחלם כי ליהנה מצקי ארץ ושת עלייהם תבל: ⁹ ג'רלי חסיזיון ²¹ שמר ורשעים בתרש זdem כיא בכח גבר-איש: ¹⁰ ויהנה יתחו מרביון ¹³ עליון ¹⁴ בשדים ורעם יהנה ידני אפסי-ארץ ותונע למלולו וירם קרנו משיחוף: ¹¹ יילך אלקה הרעמה על-בitem והנער היה משרות את-יהנה את-פנוי עלי הכהן: ¹² ובני עלי בני בליעל לא ידעו את-יהנה: ¹³ ומשפט הכהנים את-העם כל-איש זבח ובא נער הכהן כבש הבשר והמלג של-השנים בידן: ¹⁴ הכה בכוור און בדוד או בקהלת או בפורה כל אשר עליה המולג יכח הכהן בז בכה ועשן לכל-ישראל הבאים שם בshallה: ¹⁵ גם בטרם יתתנו את-החלב ובא | נער הכהן ואמר לא-הזבח תנה בשר לצלות לכתן ולא-יקח מפרק בשר מבשל כי א-קמי: ¹⁶ ויאמר אל-ו קאייש קטרן וקייטון כוים החלב וקח-לן כאשר תאו נפשך ואמר | לא ¹⁵ כי עתה תמן ואסיל לא-לקחתי בז'קה: ¹⁷ יותרו חתאת הנערם גדולה מאייד את-פנוי ויהנה כי נאצו האנשים את מותה ויהנה נער חנור אפוד בד: ¹⁸ ושם-אול משרות את-פנוי ויהנה נער חנור אפוד בד: ¹⁹ ומעל קטן תעשה-לו אמו ושהעלתה לו מים | ימימה בעולתה את-איש להזבח את-זבח הימים: ²⁰ בבר עלי את-אלקה ואת-אשתו ואמר ישם ויהנה לך זרע מון-האשה הזאת מהת השאלת שאל ליהנה והלכו למקומן: ²¹ כי-פקד יהנה את-חנה ותהר ותלך שלשה-בניהם ושתן בנות ויגדל הנער א-מואל עם-יהנה: ²² עלי זון פאך ושמע את כל-אשר יעשה בנו לכל-ישראל ואת-שר-ישקבון את-הנשות הצלאות פתח א-ה מל מועד: ²³ ויאמר להם למה תעשן דברים האלה אשר אונci שמע את-דביךם רעים מאת כל-העם אלה: ²⁴ אל בנו כי לוא-תובה השמעה אשר אני שמע מבערים עם-יהנה: ²⁵ אם-יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהנה ייחטא איש כי יתפללו ולא ושם-אול ליהן א-בitem כי-חפץ יהנה להכיתם: ²⁶ והנער שמאול העל ונדל וטוב גם עמי-יהנה וגם עמי-אנשים: ²⁷ ובא איש-אלים אל-על ויאמר אל-ו כי אמר ויהנה הנגלה נגלה-ת אל-בitem א-ביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ²⁸ ובחר אתו מכל-שבטי ישראל לו לכון לעלות על-מבחן להקтир קטרת לשאת אפוד לפנוי ואתנה לבית אביך את-כל-אשי בני ישראל: ²⁹ עלמה תבעטו בבחוי ובמנחותי אשר צויתי מעון ותכבד את-בנין מלני

להבריאכם מראשית כל-מנחת ישראל לעמי:³⁰ לכן נאמ' יהוה אלהי ישראל אמרתי ביתך ובית אביך ותהלך לפני עד-עולם ועתה נאמ' יהוה חילוה לו כי-מכם כי אכבד ובזעך:³¹ הנה ימים באים וגדעת את-זרעך ואת-זרע בית אביך מהיותך זען בבריתך:³² והבטת צר מעון בכל אשר-יטיב את-ישראל ולא-יהיה זען בגבינתך כל-הנקיים:³³ ואיש לא-אכricht לך מעם מזבחך לכלות את-עיניך ולא-דיב את-נפשך וכלי-מרבית ביתך ימותו אנשים:³⁴ זהה-לך האות אשר נ בא אל-שנינו בזען אל-חפני ופונחס בזען אחד ימותו שנייהם:³⁵ והקימתי לך כהן אמן פאשר בלבבו ובנפשו ועשה ובניתו לו בית נאמן והתהלך לפני-משיחך כל-הנקיים:³⁶ וזה כל-הנותר בגבינתך ובוא להשתהנות לך לא-גורת כסף וככרא-לכם ואמר ספחני נא אל-את הכהנות לא-כל פת-לחם:

[1] 2:3

[2] 2:9

[3] 2:10

[4] 2:10

[5] 2:16

Chapter 3

הנער שמואל משות את-יהוה לפניו עלי ודבריה-יהוה היה יkor בימים ההם אין חזו ונורא:² ויהי בזען ההוא ועלי שכב במקומו ועינו:¹ החלו כהות לא יכול לא-אות: זען אל-הימים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר-שם ארון אלהים:³ ויהר איה אלהו אל-শמואל ויאמר ההנו:⁵ ויהר אל-עליה ויאמר ההנו כירקארת לי ואמר לא-קנאתי שוב שכב וילך ושבב:⁶ וו-סף ויהר עוד שמואל וקם שמואל וילך אל-עליה ויאמר ההנו כי קראת לי ויאמר לא-קנאתי בזען שוב שכב:⁷ ושמואל טרם ידע את-יהוה וטרם יגלה אליו דבירה-יהוה:⁸ וו-סף ויהר קרא-শמואל בשלשית זען וילך אל-עליה ויאמר ההנו כי קראת לי ויבן עלי כי יהר קראת לי ויבן עלי כי יהר קראת לעבר:⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב ויהיה אס-ירקאר אל-ו ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל ושבב במקומו:¹⁰ ויבא יהוה ויטיבב ויהר כפעם-בפעם שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך:¹¹ ויאמר יהוה אל-শמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל-שמעו תצלינה שית א-זען:¹² בזען ההוא אקים אל-עליו את כל-אשר דברתי אל-ביתו הצל וכלה:¹³ והגדתי לך:¹⁴ כירשפט אנו את-ביתו עד-עולם בעזן אשר-ידע כירקאלים להם בזען ולא כהה בזען:¹⁵ ולקן נשעתי לנית עלי אמ-יתכפר עזן בתי-עליה בבח ובענחתה עד-עולם:¹⁶ ויהר עלי את-শמואל ויאמר שמואל בזען ויאמר ההנו:¹⁷ את-ידלות ביהוה ושמואל ירא מה-הגדית את-המראה אל-עליה:¹⁸ ויהר עלי את-শמואל ויאמר שמואל בזען ויאמר ההנו:¹⁹ הדר-אשר דבר אל-עליה תכחיד מפנוי כה יעשה-לך אלהים וכיה וו-סף אמ-תכחיד מפנוי דבר מכל-הדר-אשר-דבר אליו:²⁰ ויהר שמואל את-כל-הדברים ולא כחיד מפנוי ויאמר יהוה הוא הטוב בעיננו:²¹ ועשה:²² יונדאל שמואל ויהוה היה עמו ולא-הפי מכל-דבורי ארצתה:²³ ויהר כל-ישראל מזען ועד-דבר שבע כי נאמן שמואל לנבייה ליהוה:²⁴ וו-סף יהוה להראה בשלה כינגלה יהוה אל-শמואל בשלו בדבר יהוה:⁹

[1] 3:2

[2] 3:18

Chapter 4

ויהי דבר-শמואל לכל-ישראל ויצא וישראל לדורתיה צבאות ישב הכרבים ולשננו בזען בירעון עמ-ארון בני-ההמלה חנו בא-זען:² וו-ערכו פלשתים ללחמה ויחנו על-האבן הצלר ולפלשתים חנו בא-זען:³ ויבא העם אל-המלה ויאמרו זקן וישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משללה את-ארון ברית יהוה ויבא בקרבונו וישענו מך אבינו:⁴ וו-ישלח העם שלה וישאו משלם את ארון ברית-יהוה צבאות ישב הכרבים ולשננו בירעון עמ-ארון בני-ההמלה חפuni ופונחס:⁵ ויהו כבאו ארון ברית-יהוה אל-המלה וו-רעו כל-ישראל תרעעה גזולה ותמה הארץ:⁶ וו-שמעו פלשתים את-קזול התרעעה ויאמרו מה קזול התרעעה הגזולה הזאת במתחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא-אל-המלה:⁷ ויראו הפלשתים כי אמור בא אל-ההמלה ויאמרו אוי לנו כי לא היהת צאאת א-תמול שלשם:⁸ אוי לנו כי צלנו מיד האלים האדים המכים את-טנאים בכל-מכה בפזבר:⁹ התתחזקנו והוא לא-אנשים פלשתים פנ-תבעדו לערבים כאשר עבדו לך והיתם לא-אנשים ולחלמתם:¹⁰ ולחמו פלשתים וו-גנבר וישראל וו-יסו איש לא-הלו ותהי המכה גזולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי:¹¹ ארון אל-הים נלך ושנוי בירעוני מטה חפuni ופונחס:¹² ויהר אש-בננו מה-פערלה ויבא שלה בזען ההוא ומ-זיו קרעלים וצקמה על-ראש:¹³ ויבוא והנה עלי ישב על-הכסא:¹⁴ זר' מצפה כיריה לבן חרד על ארון האלים והאיש בא להגיד בעיר ותזעך כל-העיר:¹⁵ וישקע עלי את-קזול הצעקה ויאמר מה קזול הקמן הזה והאיש מהר ויבא וגجد לעלוי:¹⁶ ועלוי בזעשים ומשנעה שנה ועינוי קמה וראות:¹⁷ ויאמר האיש אל-עליל א-נכי הבא מ-ה-פערלה ואני מ-ה-המלה נסתי היום ויאמר מה-ה-היה הדבר בזען:¹⁸ וו-ען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגס מוגפה גזולה היהת בעם וגמ-שרוי

בנין מתו חפני ופינחס וארון האלים נלקחה;¹⁸ ויהי כהכינו | את-ארון האלים ויפל מעלה-הכסא אחרנית בעד | יד השער ותשבר מפרקתו ומלת כידון האיש וככד והוא שפט אתי-ישראל ארבעים שנה;¹⁹ וככלתו אש-פינחס הרה ללת ותשמע את-השמעה אל-הלהק ארון האלים ומכת חמייה ואישה ותכרכע ותלד כינופהכו עלייה צירה;²⁰ וכעת מותה ותדברנה הנזבונת עלייה אל-תיראי כי בן יולדת ולא ענמה ולא-שמה לבה;²¹ ותקרא לנער אירכבוד לאמור גלה כבוד מישראל אל-הלהק ארון האלים ואל-חמייה ואישה;²² ותאמר גלה כבוד מישראל כי זלץ ארון האלים;²³

[1] 4:13

Chapter 5

¹ פלשתים ליהו את ארון האלים ויבאו מאבו העוז אשדזה;² ויהו פלשתים את-ארון האלים ויביאו אותו בית דגון ויציגו אותו אצל דגון;³ ווישכו אשדדים מפרקת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפניו ארון יהוה ורחש דגון ושבו אותו למקומו;⁴ ווישכו בברק מפרקת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפניו ארון יהוה ורחש דגון ושתי | כפوت ביז'ו כרתו אל-הפטון רק דגון ושאר עליו;⁵ על-כן לא-ידרכו כהני דגון וכל-הבאים בית-דגון על-הפטון דגון באשדד עד היום הזה;⁶ ותכבד יד-יהוה אל-ה אשדדים וישם וירא אתם בעופלים;⁷ את- אשדד וא-תגביליה;⁸ ויראו אנשי אשדד כי-כין ואמרו לא-ישב ארון אלהי ישראל עפנו כירקשתה זו עליינו ועל דגון אל-הינו ויאספו את-כל-סרני פלשתים אלהים ויאמרו מה-געשה לארון אלהי ישראל וגת ישב ארון אלהי ישראל ויטבבו את-ארון אלהי ישראל;⁹ ויהי אחרי | הסבו אותו ותהי יד-יהוה | בער- מה-הו- גדולה מאל ויעלה העקרבים לאמר הסבו אליו את-ארון אלהי ישראל ויעלה ווישתו להם בעופלים;¹⁰ ווישלחו את-ארון האלים עקרון וזה כבאו ארון האלים עקרון ויעלה העקרבים לאמר הסבו אליו את-ארון אלהי ישראל להמיתני ואת-עמי;¹¹ ווישלחו ניאספו את-כל-סרני פלשתים ויאמרו שלחו את-ארון אלהי ישראל למקומו ולא-ימית את-עמי כריה-תיה מה-ומת-קנות בכל-העיר כבזה מאי יד האלים שם;¹² והאנשים אשר לא-למתו הכו בעופלים¹³ ותעל שועת העיר השקים:

[1] 5:6

[2] 5:9

[3] 5:12

Chapter 6

¹ ויהי ארון-יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים;² ויהראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמור מה-געשה לארון יהוה הודיעו בימה נשלחה למקומו;³ ויאמרו אמד-משליך את-ארון אלהי ישראל אל-הפטון אותו ריקם כירקשב תשיבו לו אשר איז תרפאנו ונודע לכם למא לא-טסרו ויד מכם;⁴ ויאמרו מה האשם אשר נשב לו ויאמרו ספר-סרני פלשתים ממשה עפלול¹ הוב וחכשה עכבריו זוב כימגפה אחת לכלם ולטניכם;⁵ ועשיתם כלמי עפליים² אצלי עכבריכם³ המשחיתם את-הארץ וננתם לאלהי ישראל כבוז אויל יקל את-ידם מעליכם מעלה אלהיכם ומעל ארצכם;⁶ וולמה תכבדו את-לבבכם כאשר כבזו מצרים ופרעה את-לבבם הלאו כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו עתעה קחו ויעשו עגלת חקשה אמת ושתמי פרות עלות אשר לא-עללה עליום על ואסורתם את-הפרות בעלה והשיכתם ביהם כאחריהם⁷ הביתה;⁸ ולקחתם את-ארון יהוה וננתם אותו אל-העגלת ואת | כל הוב אשר השכתם לו אשר תשימו בא-רץ מצדך ושלחתם אותו וולך;⁹ ויראים אמד-זר גבולי יעללה בית שמש הוא עשה לנו את-הרעיה הגדולה האת ואמד-לא וידענו כי לא ידו גגעה בנו מקרה הוא היה לנו;¹⁰ ויעשו האנשים נזקתו שמי פרות עלות ואסורים בעגלת ואת-בניהם כלו בבית;¹¹ ושםו את-ארון יהוה אל-העגלת ואת-הארם ואת-עכבריו הוב ואת-כלמי טחריהם;¹² וישראל הפרות בדור על-דור בית שמש במלטה אמת הילכו פלך וגש ולא-סרו ימין ושמאל ווירני פלשתים הילכים אחריהם עד-גבול בית שמש;¹³ ובית שמש קצרים קצירחיטים בעמק וישאו את-עיניהם ויראו את-הארון וישמחו לזרות;¹⁴ והענלה באה אל-שדה יהושע בית-ההשמי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את-עין הענלה ואת-ההפרות העלו עלה ליהוה;¹⁵ והלויים הודיעו | את-ארון יהוה ואת-הארון אשר-איתו אשר-רבן כל-ז'הוב וישמו אל-הארון הגדולה ואנשי בית-ההפרות העלו עלות ויזבחו בבחים ביום הירא ליהוה;¹⁶ ויחמשה סרני-פלשתים ראו ושבו עקרון ביום הירא;¹⁷ ואלה טחני הוב אשר השיבו פלשתים אשר ליהוה לא-שדד אחיד לעזזה אשר הניחו עליה את-ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית-ההשמי;¹⁸ ויהוב מספר כל-ענין פלשתים לחנשת הסרנים מעריך מבץ ועד כפר הפרוי ועד | אבל הגדולה אשר הניחו עליה את-ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית-ההשמי;¹⁹ ויהר באנשי בית-ההפרות כי ראו בארון יהוה ויר בעט שבטים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי-הכחיה יהוה בעט מכיה גדולה²⁰ ויאמרו אנשי בית-ההפרות מי יכול לעמוד לפני יהוה קאלהם הקדוש הזה ואל-מי יעלה מעליינו;²¹ ווישלחו מלכים אל-יושבי קריית-יערים לאמור השבו פלשתים את-ארון יהוה רדו העלו אותו אליהם:

[1] 6:4

[2] 6:5

Chapter 7

1. **יבואו אנשי קריית יערם ויעלו את־ארון יהוה ויבאו אותו אל־כית אבינגד בעביה ואת־אלעזר בנו קדשו לשמר את־ארון יהוה:** ² יה
2. **מום שבת הארון בקרית יערם וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינחו כל־בית ישראל אחרי יהוה:** ³ ויאמר שמואל אל־כל־בֵית ישראל
3. **לאמר אָם־בְּכָל־לְבָכָם אֶתְּנָהָר הַפְּרוֹ אֶת־אֱלֹהִי הַנֶּכֶר מִתּוֹכָם וְהַעֲשָׂרָתָה וְהַכְּנוּ לְבָכָם אֶל־יְהוָה וְעַבְדָּהוּ לְבָזָן וְיצַל אֶתְכָם
4. **מִדְפְּלָשָׁתִים:** ⁴ יִסְרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הַעֲשָׂרָתָה וְיַעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה לְבָזָן:** ⁵ ויאמר שמואל קבצנו את־כל־יִשְׂרָאֵל המצפtha
5. **וְאַתְּפָלֵל בְּעַדְכָם אֶל־יְהוָה:** ⁶ וַיַּקְבֹּצְנוּ הַמִּצְפָּה וְוַיַּאֲבֹלְיכָם וַיַּשְׁפַּךְ | לִפְנֵי יהוה וְנִצְמָמוּ בַּיּוֹם הַהוּא וְיֹאמְרוּ שֶׁם חַטָּאנוּ לְיהוָה וְשִׁפְטָנוּ
6. **אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְפָה:** ⁷ וַיִּשְׁמַעַן פְּלָשָׁתִים כִּי־הַתְּקִבּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל המצפtha וַיַּעֲלוּ סְרִנְיָפְלָשָׁתִים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַעַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּרְאוּ
7. **מִפְנֵי פְּלָשָׁתִים:** ⁸ וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמֹאֵל אֶל־יְהוָה מִזְעָק אֶל־יְהוָה אֶל־תְּנִינָנוּ וַיַּעֲנוּוּ מִזְעָק פְּלָשָׁתִים:⁹ וַיַּקְרַב שְׁמֹאֵל טלה חֶלְבָן
8. **אֶחָד וַיַּעֲלֵה קָרְבָּן:** ¹⁰ עַלְהָה קָלֵיל לְיהוָה וַיַּעֲקַב שְׁמֹאֵל אֶל־יְהוָה בְּעֵד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנַה יהוָה:
9. **וְהִי שְׁמֹאֵל מַעַלְהָה הַעֲלוֹת וְפְלָשָׁתִים נִגְשׁוּ לְמִלְחָמָה
בִּשְׂרָאֵל וַיַּעֲרַם יהוָה | בְּקֹל־גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל־פְּלָשָׁתִים וְהַמִּם וַיַּגְּפֹן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל:** ¹¹ וַיָּצֹא אֶנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן־הַמִּצְפָה וַיַּרְדֹּפוּ
10. **אֶת־פְּלָשָׁתִים וְלֹום עַד־מִתְחַת לְבִתְרֹת:** ¹² וַיַּקְרַב שְׁמֹאֵל אֶבֶן אֶחָת וַיַּשְׁמַע בְּין־הַמִּצְפָה וּבְוִין הַשָּׁן וַיַּקְרַב אֶת־שְׁמָה אֶבֶן הַעֲרֵר וַיַּאֲרַר עַד־הַנֶּגֶב
11. **עַד־נֶגֶב יְהוָה:** ¹³ וַיַּקְרַב הַפְּלָשָׁתִים וְלֹא־יִסְפּוּ עוֹד לְבָא בְּגִבּוֹן יִשְׂרָאֵל וְתַהַר יְהוָה בְּפְלָשָׁתִים כֵּל יְמִינָה שְׁמֹאֵל: ¹⁴ וַיַּשְׁבַּנְהוּ הַעֲלִים אֲשֶׁר
12. **לְקֹח־פְּלָשָׁתִים מִאֶת יִשְׂרָאֵל | לִשְׂרָאֵל מַעֲהָרָן וְעַד־גָּת וְאֶת־גְּבוּלָן הַצִּיל יִשְׂרָאֵל מִזְעָק פְּלָשָׁתִים וְהִי שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין האכוֹן:**
13. **וַיַּשְׁפַּךְ שְׁמֹאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חֵי:** ¹⁵ וַיַּלְעַן מִזְעָק שְׁנָה בְּשָׂנָה וְסַבָּב בֵּית־אל וְהַגְּלֵל וְהַמִּצְפָה וְשִׁפְט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הַמִּקְומֹת
14. **גָּלָה: וַתִּשְׁבַּת הַמְּרַמֵּת בִּירְשָׁם בֵּין וְשִׁפְט אֶת־יִשְׂרָאֵל וְבִרְשָׁם מִזְבֵּח לְיהוָה:** ¹⁶

]1[7·9

Chapter 8

]1[8·3

Chapter 9

1. **וַיַּהֲיֵה אִישׁ מִבְנֵי מִןְיָן**¹¹ שֶׁשְׁמוֹ קַרְשׁ בָּנָא בְּאֵבָל בְּזִכְרוֹת בְּנֵי אֲפֹיחָ בְּנֵי אֲיָשׁ יְמִינָי גָּבָר חַיל: **2. וְלוֹהִיה בֵּן** וְשֵׁמוֹ שָׁאוֹל בְּחִור וְטוֹב וְאַיִן אִישׁ מִבְנֵי יְמִינָי גָּבָר מִכְלָהָם: **3. וְתַאֲבֹדָה** הַאֲתָנוֹת לְקַרְשׁ אַבְנָא שָׁאוֹל וְיֹאמְרָה קַרְשׁ אַלְשָׁאוֹל בְּנֵי קְחִינָא אַתָּה אַתָּה מִתְּנִיעָרִים וְקָוָם לְרַק בְּקַש אַתְּהָאָתָנוֹת: **4. וַיַּעֲבֹר בְּהַרְאָפְנִים** וַיַּעֲבֹר בְּאֶרְצֵשְׁלָשָׁה וְלֹא מֵצָאָו וַיַּעֲבֹר בְּאֶרְצֵשְׁעָלִים וְאַיְן וַיַּעֲבֹר בְּאֶרְצֵי מִינִי וְלֹא מֵצָאָו: **5. הַמָּה בָּאוּ בָּאָרֶץ צֹוֹ וְשָׁאוֹל אָמָר לְנָעָרָוּ אֲשֶׁר-עָמָנוּ לְכָה וְנִשְׁׁבוּה פְּרִיחָל אָבִי מַוְהָאָתָנוֹת וְדָאָג לְנוּ: **6. וַיֹּאמֶר לוֹ** הַנְּהָא אִישׁ-אַלְהָוָם בָּעֵיר הַזֹּאת וְהַאֲיָשׁ נִכְדָּבֵר כֵּל אֲשֶׁר-יִדְבֶּר בָּאוּ בָּעֵיר עַתָּה נִלְכָה שֶׁם אָוְלִי וְגַד לְנוּ אַתְּדָרְכָנוּ אֲשֶׁר-הַלְּכָנוּ עַלְיהָ: **7. וַיֹּאמֶר שָׁאוֹל** לְנָעָרָוּ וְהַנָּה נְלָרָךְ וְמַה-זְּבִיאָה לְאִישׁ כֵּי הַלְּחָם אֶזְלָמָינוּ וְתַשְׁוֹרָה אִיּוֹלְהָבָא לְאִישׁ הַאֲלָהִים מָה אָתָנוּ: **8. וַיַּקְרֵב הַנְּעָרָךְ** לְעַנְתָּה אַתְּ-שָׁאוֹל וְאַיִן כִּדְיַי רַבָּע שֶׁלָּקָסָף וְנִתְּחַתֵּי לְאִישׁ הַאֲלָהִים וְהַגִּיד לְנוּ אַתְּ-דָרְכָנוּ: **9. לְפָנִים | בְּיִשְׂרָאֵל** כִּי-הָאָמָר הָאִישׁ בְּלֹכְתָו לְדֹרֶשׁ אֲלָהִים לְכוּ וְנִלְכָה עַד-הָרָהָא כִּי לְנִבְיאָה הַיּוֹם יִקְרָא לְפָנִים הָרָהָא: **10. וַיֹּאמֶר שָׁאוֹל לְנָעָרָוּ טֹב דָּבָר לְכָה | נִלְכָה וְנִלְכָה אֶל-הָעֵיר אֲשֶׁר-שָׁם אִישׁ הַאֲלָהִים:****

הנה לפניו מחר | עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: ¹³ כבכם העיר כן תמצאו אותו בטרם יעללה הבמה לאכל כי לא יאכל העם עד בלאו כי הוא יברך הזבח אחריךן ואכלו הקרןאים ועתה עלן כי אתנו כהיום תמצאו אותו: ¹⁴ ויעלו העיר באים בתוך העיר והנה שמאול יzie ל夸אתם לעלות הבמה: ¹⁵ ויהוה גלה את-זון שמאול יום אחיך לפני בוואישואל לאמר: ¹⁶ צעת | מחר אשליך אליך אושם הארץ בניכן ומשחתו לנגיד עלי עמי וישראל והושיע את-עמי מידי פלשתים כי ראיתי את-עמי כי באה צעקה אליך: ¹⁷ ושמואל ראה את-ישואל והנה ענהו הנה האיש אשר אכרתי אליך זה יעצר בעמי: ¹⁸ וגעש שאל את-שמואל בתוך השער ויאמר הגדי-הנא לוי איזה גיט הראה: ¹⁹ ויען שמאול את-ישואל ויאמר אנכי הראה לך לעלי הבטהו ואכלתם עמי היום ושלחתי בברך וכל אשר בלבבך אגיד לך: ²⁰ ולעתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל-תשים את-לבך להם כי נמצאו ולמי כל-חכמת ישראל הלווא לך ולכל בית אביך: ²¹ ויען שאל ויאמר הלווא בני-עמי אנכי מקטני שבתיו ישראל ומשפחתו הצערה מיל-משפחות שבתי בניכן ולמה דברת אליו כדי-דבר הזיה: ²² ויה שמאול את-ישואל ואת-נערו ויביאם לשכחה ויתון להם מקום בראש הקראוים ומהם כשלשים איש: ²³ ויאמר שמאול לטבח תנעה את-המינה אשר נתתי לך אשר אכרתי אליך שום אתה עkan: ²⁴ וירם הטבח את-השוך והעליה ושם | לפני שואל ויאמר הנה הנשר שים-לפניך אכל כי למועד שמר-לך לאמר העם | קראתי ויאכל שואל עם-שמואל ביום הרוא: ²⁵ וירדו מהבמה העיר ידבר עמי-שואל על-הנג: ²⁶ וישכמו ויהי כעלות השור ויקרא שמאול אל-ישואל הגנה: ²⁷ לאמור קומה ואשלחן ויקם שואל ויצאו שניהם הוא ושמואל בחוץ: ²⁷ המה יורדים בקאה העיר ושמואל אמר אל-ישואל אכור לעיר ויעבר לפניו ויעבר ואתת עמד כיום ואשמעך את-דבר אלהים: ⁹

[1] 9:1

[2] 9:26

Chapter 10

¹ ויה שמאול את-פען השמן ויצק על-ראשו וישקהו ויאמר הלווא כי-משחר יהוה על-נחלתנו לנגיד: ² בלקתך היום מעמוני ומצאתך שנוי אונשים עם-הברית רחל בגבול בניכן בצלצץ ואמרנו אליך נעצאו האתנות אשר הלקת לבך והנה נטש אביך את-דברי האתנות קידג' לך לכם לאמר מהਆה לבני: ³ חולפת משם ולהאה ובאת עד-אלון תבור ומצאך שם שלשה אנשים עלים אל-האלים בית-יאאל אחד נשא | שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל-יון: ⁴ ישאלו לך לשлом ונתנו לך שתי-לחם ולקחת מידם: ⁵ אחר כז' תבוא גבעת האללים אשר-שם נצבי 76 שלים ויהי כבאר-שם חבל נבאים זדים מהבמה ולפניהם נבל ותף ותלי וכינור ותמה מתנביים: ⁶ ואלחה עלי רוח יהוה והתנבי עם ונחפקת לאיש אחר: ⁷ והיה כי תבינהה ¹¹ האתנות האלה לך אשר תמצא זיך כי האללים עקה: ⁸ וירדת לפניהם הגלג' והנה אנכי יודע לך בזביח שמלים שבעת ימים תוחל עד-באו אליך והודיעת לך את אשר תעשה: ⁹ והיה כהפונן שכם ללקת מעם שמאול ויהפרלו אליהם לב אחר ובאו כל-האותות האלה ביום הרוא: ¹⁰ ניבאו שם הגבעתה והנה חבל-נבאים לקראתו ותצלח עלי רוח אליהם ויתנבה בתוכם: ¹¹ והי כל-זודע מאטמול של שלשים ורלו והנה עמי-נבאים נבאו ויאמר העם איש אל-רעוז מה-זה היה לב-ק'יש הגם שאול בנבאים: ¹² ויען איש מכם ויאמר וכי אביהם על-כן היהת למישל הגם שאול בנבאים: ¹³ וניל מהתנביות ובא הבמה: ¹⁴ ויאמר דוד שאול אליו ואל-גערו אין הלקתם ואמר לבקש את-האותנות ונראה כי-אין ובאו אל-שמאול: ¹⁵ ויאמר דוד שאול הגדי-הנא לי מה-אמר לך שמאול: ¹⁶ ויאמר שאול אל-ידיין הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואית-דבר המלוכה לאיהיג לו אשר אכר שמאול: ¹⁷ ויצעק שמאול את-העם אל-יהוה המצחפה: ¹⁸ ויאמר | אל-בני וישראל | כה-אמר יהוה אלון וישראל אל-היכרים מכם ומציל את-כם מידי כל-הכמלות הלחצים את-כם: ¹⁹ ואתם היום מסתעם את-האלים אשר-ההוא מושיע لكم מכך רעוותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כירמל תשים עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיים ולאל-פיכם: ²⁰ וירקב שמאול את כל-שבטי ישראל ולכל שבט בניכן: ²¹ וירקב את-ישוב נטש-העם למשחת המטהו ולכל-שאיו בז'י'ש ובקהשו ולא נמצא: ²² ויאלאו-ודע ביהוה הכא עוד הים איש ס ויאמר יהוה הנה-הו נחבא אל-הכלים: ²³ וירצז ויקתנו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל-העם משכמו ומעלה: ²⁴ ויאמר שמאול אל-כל-העם הראותם אשר בחר-בנ' יהוה כי אין כמהו בכל-העם וירעו כל-העם ויאמרו כי הפלר: ²⁵ וירד שמאול אל-העם את משפט הפללה ווילב בפסוף ונכח לפני יהוה ושלח שמאול את-כל-העם איש לביתו: ²⁶ וונם-שאול קלן לביתו גבעת וילקן עמו הטייל אשר-ינגע אל-היהם בלבם: ²⁷ ובני בליעל אמרו מה-ישענו זה ויבזהו ולא-הביבאו לו מנוחה ויהי כמחריש:

[1] 10:7

[2] 10:21

Chapter 11

¹ ויעל נחש העמוני ויחן על-יבש גלעד ויאמרו כל-אנשי וביש אל-נחש כרת-לנו ברית ונעבך: ² ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת لكم בנקור لكم כל-ען ימין ושמתייה חרפה על-כל-ישראל: ³ ויאמרו אליו זקען ביבש הרכר לנו שבעת ימים ונסלחנה מלאלים בכל גבול שראל ואמד-אין מושיע אתנו ויצאנו אליו: ⁴ ויבאו המלכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-קולם ויבכו:

5והנה שאל בא אחריו הבקר מורה שאל מה-לעם כי יבכו ויספרוilo את דברי אנשי יביש: ⁶ותצליח רוח-אליהם על-שאול בשמיון ¹ את-הדברים האלה וימר אף מכך: ⁷ויקח צמד בקר וונתנוו ושלח בכל-גנול וישראל ביד המלכים | לאמר אשר אוננו יצא אחרי שאל ואחר שמאול כה יעשה לבקרו ויפל פחד-יהוה על-העם ויצאו כאיש אחד: ⁸ויפקם בזק ויהיו בונ-ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: ⁹ויאמר למלכים הבאים כה תאמرون לאיש יבש גלעד מחר תהיה-לכם תשועה בחם ¹² המשם ויבאו המלכים וינדו לאנשי ביש ושמחו: ¹⁰ויאמרו אנשי ביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל-הטוב בעניהם: ¹¹זוהי מפה-רhot ושם שאל את-העם שלשה ראשי ויבאו בטור-המחנה באשמרת הבקר וכוכב את-עמוון היום ויהי הנשאים ויפצו ולא נשארם שניים יחד: ¹²ויאמר העם אל-שماול מי האמיר שאל מלך עליינו תננו האנשים ונמיים: ¹³ויאמר שאל לא-יומת איש ביום הזה כי עשרה יהודה תשועה בישראל: ¹⁴ויאמר שמאול אל-העם לנו ונלכה הגליל ונחדר שם המלוכה: ¹⁵וילכו כל-העם הגליל וימלכו שם את-שאול לפניו יהודה ויבחו שם שאל וכל-אנשי ישראל עד-מazard: ¹⁶

[1] 11:6

[2] 11:9

Chapter 12

1ויאמר שמאול אל-ישראל הנה שמעתי בקהלם לכל אשר-אמרתם לי ואמליך עלייכם מלך: ²ועתה הנה המלך | מתהלך לפנייכם ואני זקנתי ושבתיו ובני הנם אתכם ואני התהלך לפנייכם מנגנון עדריהם הוה: ³הנני ענו בז' והוה ונגד משיחו את-שור | מי לך-חתי ונקור כי לך-חתי ואת-מי עש-קתי את-מי רצוחי ומיד-מי לך-חתי כפר ואעלים עני בז' ואшиб לכם: ⁴ויאמרו לא עש-קתו ולא רצוננו ולא-החת מיד-איש מאומה: ⁵ויאמר אליו עד והוה בכם ועד משיחו היה זה כי לא מצאתם בז' מאומה ויאמר עד: ⁶ויאמר שמאול אל-העם יהודה אמר-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבתיכם מארץ מצרים: ⁷עתה התיצבו ואשפטה אתכם לפניו יהודה את כל-צדיקות יהודה אשר-עשאה אתכם ואת-אבתיכם: ⁸כאשר-בא יעקב מארים ויעקו אבותיכם אל-יהוה ושלח יהודה את-משה ואת-אהרן ויעזיאו את-אבתיכם ממצלם וישובם במקומם הוה: ⁹וישחו את-יהוה אל-היהם וימכו אתם בז' סירא שרצבא חצור ובז' פלשתים ובז' מלך מואב וילחכו בם: ¹⁰ויעזקו אל-יהוה ויאמר ¹¹ קפינו כי עזנו את-יהוה ונעבך את-הבעלים ואת-העשירות ועתה הצילנו מיד אבינו ונעבך: ¹¹וישלח יהודה את-יבנאל ואת-בון את-ייפנה ואת-שמאול ויצל אתכם מידי אביכם מסבב ותשבו בטח: ¹²ויתראו כי נישט מלך בנו-עמוון בא עלייכם ותאמרו לי לא כירמלך מלך עליינו ויהוה אלהיכם מליכם: ¹³עתה הנה המלך אשר שאלתם מהנה גת יהודה עלייכם מלך: ¹⁴אמיתיראו את-יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל ולא תמרו את-פי יהודה והייתם גמ-אתם גומ-המלך אשר מלך גת יהודה עלייכם מלך: ¹⁵ואם-לא תשמעו בקהל יהודה ומיריתם את-פי יהודה והיתם יד-יהוה בכם ובאבתיכם: ¹⁶גט-עתה התייצבו וראו את-הדר בגדול הזה אשר יהודה עשה לעיניכם: ¹⁷קהל קציר-חיטים היום אקרא אל-יהוה ויתן קלות ומטר וдуו כי-ערעתם רבה אשר עשיהם בעיניו יהודה לשאול לכם מלך: ¹⁸ויהי שמאול אל-העם לא-ליהוה ויתן יהודה קלת ומטר בז' הוה וירא כל-העם מאי את-יהוה ואת-שמאול: ¹⁹ויאמר כל-העם אל-שماול ההפיל בעד-עבדין אל-יהוה אלהון ואל-גנות כירסנו על-כל-חטאינו רעה לשאל לנו מלך: ²⁰ויאמר שמאול אל-העם אל-תיראו אתכם עשיהם את כל-הרעזה הזאת אך אל-תסרו מאחני יהודה ועבדתם את-יהוה בכל-לבבכם: ²¹ולא תסרו כי | אחריו התחה אשר לא-יוציאו ולא-יצלו כי-תיהה המלה: ²²פי לא-יטיש יהודה את-עמו בעבור שמו הגדול כי זואיל יהודה לעשיות אתכם לו לעם: ²³גט אוכני חיליה לי מחתא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והויתני אתכם בדרכ הטעבה והישרה: ²⁴אך | יראו את-יהוה ועבדתם אותו באמת בכל-לבבכם כי ראו את-אשר-הגדל עמכם: ²⁵ואם-הרע תרעו גמ-מלךם גט-מלךם תשופו:

[1] 12:10

Chapter 13

1בר-שנה שאל בקהלו ושתי שנים מלך על-ישראל: ²ובחר-לו שאל שלשת אלפים מישראל ויהיו עם-שאול אלף במקש ובהר בית-אל ואל-הו עם-יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שליח איש לאחים: ³ניר וונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וושמעו פלשתים ושאל מעה בשופר בכל-הארץ לאמר ישמעו העברים: ⁴וכלי-ישראל שמעו לאמר הכה שאל את-נצחיב פלשתים וטננאמיש ישראל בפלשתים ויעקון העם אחרי שאל הגליל: ⁵פלשתים נאספו | להלחם עם-ישראל שלשים אלף רכב ושת אלפים פרשים ועם כחול אשר על-שפת-הים לרוב ייעלו וינחנו במקלש קדמת בית און: ⁶ואיש וישראל ראו כי צרלו כי גנש העם ותחבאו העם במערות ובחוותם ובסלעים ובצרבים ובברות: ⁷ועברים עברו את-הירדן הארץ גד ולעד ושאלו עזנו בקהל וכל-העם חרדו אחותי: ⁸ויחל ¹¹ שבעת ימים למועד אשר שמאול וא-יבא שמאול הגליל ויפצ' העם מעלי: ⁹ויאמר שאל הגשו אליו העלה והשלמים ויעל העלה: ¹⁰ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמאול בא ויצא שואל לקראותו לברכו: ¹¹ויאמר שמאול מה עשית ויאמר שואל כיראו כי-יפצ' העם מעלי ואתה לא-יבאת למועד הימים ופלשתים ואספים מקמש: ¹²ויאמר עתה יידן פלשתים אליו הגליל ומי יהודה לא-חלתי ואתאפק ואעלת הקלה: ¹³ויאמר שמאול

אל-שאול נסכלת לא שמרת את-ימצאות יהוה אלהך אשר צוך כי עתה הchein יהוה את-מלךך אל-ישראל עד-עולם: ¹⁴ עתה מלכתך לא-תתוקם בקש יהוה לו איש כלבבו וצחו יהוה לבגדי עלי-עמו כי לא שמרת את-אשר-צוך יהוה: ¹⁵ ייקם שמו ויעל מרג'לך בעית בינוון ויפקד שאול את-העם הנמצאים עמו כSSH מאות איש: ¹⁶ שאול ויונתן בנו והעם הנמצאים עם ישבים בגבע בנימן ופלשטים חנו במקם: ¹⁷ יצא המשחת ממחנה פלשטים שלשה ראשיים הרחש אחד יפנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: ¹⁸ והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשכף על-פי הצבאים הפדרה: ¹⁹ וחרש לא ומלא בכל ארץ ישראלי כי-אמרך ²⁰ פלשטים פן ושנו העברים חרב או חנית: ²⁰ יירדו כל-ישראל הפלשטים לטלוש איש את-מחרותו ואת-אות ואת-קדמו ואת-חרשתו: ²¹ והיה פצירה פום למחרות ולאתים ולשלש קלשון ולהקדמים ולהציב הדרון: ²² והיה ביום מלחת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל-העם אשר את-שאול ואתי-יונתן ותמצאו לשאול וליונתן בנו: ²³ יצא מצב פלשטים אל-מעבר מכם: ²⁴

¹¹ 13:8

¹² 13:19

Chapter 14

¹ והיינו היום ויאמר יונתן ברישאול אל-הנער נשא כליו לכה ונעbara אל-מצב פלשטים אשר מעבר הלו ולאביו לא הגיד: ² שאול ושב בקעה הגבעה תחת הרמן אשר במנון והעם אשר עמו כSSH מאות איש: ³ ואחיה בירא-חוב אמי איבונד | בירפנחים בירעלי כהן | יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלה יונתן: ⁴ ובין המערות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשטים שרה-סלא מהעלם מזה ושר-הסלא מהעלם מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד מצוק מזון מכם והאחד מנגב מול גבעה: ⁵ ויאמר והונתן אל-הנער | נשא כליו לכה ונעbara אל-מצב הערלים האלהו אולי ועשה להו לנו כי אין להו מעזר להוציא ברב או במעץ: ⁷ ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אשר בלבבך נתה לך הנני עמך כל-בבך: ⁸ ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל-האנשים ונגלוינו אליהם: ⁹ אמר-כה יאמרו אלינו דמו עד-הגינו אליהם ועמדנו תחתיינו ולא עלה אליהם: ¹⁰ אמר-כה יאמרו עלו עליון ועלינו כירגנעם יהוה בידנו וזה-לנו האות: ¹¹ שניהם אל-מצב פלשטים ויאמרו פלשטים הנה עברים יצאים מוקחים אשר התה-באים: ¹² ויענו אנשי המבאה את-יונתן | ואת-נסא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודעה אתכם דבר פ ויאמר יונתן אל-נסא כליו עלה אחריו כירגנעם היה ביד ישראל: ¹³ ויעל יונתן על-ידייו וער-גלו ונסא כליו אחריו ויפל לפניהם יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: ¹⁴ ותהי המכחה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כשרים איש בבחזון מענה אמד שדה: ¹⁵ ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המכוב והמשחת חרדו גמיה-המה ותרגע הארץ ותהי לחדרת אלהים: ¹⁶ ייראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמן נמוג וילך ומלם: ¹⁷ ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדונא וראו מי הלה מעמו ויפקדו והנה און יונתן ונשא כליו: ¹⁸ ויאמר שאול לאחיה הנשה ארון האלים כיריהו ארון ההוא ובנוי ישראל: ¹⁹ ויהי עד דבר שאול אל-הכון וההמן אשר במחנה פלשטים וילך הלו ורב פ ויאמר שאול אל-הכהן אסף זיך: ²⁰ וויה-ען שאול וככל-העם אשר אתו פקדונא וראו מי הלה מעמו ויפקדו עד-המלחמה והנה הימת חרב איש ברעה מהומה גדולה מאד: ²¹ ויה-עבטים היו לפלשטים כאתמול שלשים אשר עלו עם במחנה סביב גומ-המה להיות עמי-ישראל אשר עט-שאול ויונתן: ²² וכל איש ישראל המתהבים בהר-אפרים שמעו כירגנוף פלשטים ונבקנו גמ-המה אחריהם במלחמה: ²³ וויה-ען יהוה ביום ההוא את-ישראל והמלחמה עבירה את-ביה און: ²⁴ איש-ישראל נגע ביום ההוא ואיל-שאול את-העם לאמר אדורו להו איש אשר-יאכל לחם העם משלל איבוי אשר מצא כי עתה לא-רבתיה מכבה בפלשטים: ²⁵ כי-בניהם ביום ההוא את-העם לאמר להו איש אשר-יאכל לחם עד-הערב ונכומי מאיבוי ולא טעם כל-העם לחם: ²⁶ וככל-הארץ באו בעיר ותהי דבש על-פניהם השדה: ²⁷ וביא העם אל-העיר והנה הלה דבש ואינטשיג דזון אל-פי כיריהו העם את-השבעה: ²⁸ יונתן לא-שמע בהשבע אביו את-העם וישלח את-קצתה המטה אשר בידיו ויטבל אורה ביערת הדבש ושב דזון אל-פי ותארנה: ²⁹ יונתן איש מרעם ויאמר השבע השבע אבון את-העם לאמר אדורו האוש אשר-יאכל לחם היום ויער העם: ³⁰ ויאמר יונתן עכר אבוי את-הארץ רואנאי כיראו עני כי טעםתי מעת דבש זהה: ³¹ אף כי לא-אכל הים העם משלל איבוי אשר מצא כי עתה לא-רבתיה מכבה בפלשטים: ³² כי-בניהם ביום ההוא בפלשטים ממכם אילנה ויער העם מאי: ³³ ויעט ³⁴ קם אל-השלל ³⁵ ויקחו צאן ובקור ובני בקר וישחתו-ארצה ויאכל העם על-ההם: ³⁶ וויה-ען לשאול לאמור הנה העם חטאים ליהוה לא-אכל על-ההם ויאמר בנגדם גולאל הים און גדולה: ³⁷ ויאמר שאול פצוי בעם ואמרותם להם גנישו אלי אוש שור ואיש שיוו ושחתתם בהר ואכלתם ולא-תחטא ליהוה לא-אכל אל-ההם וגנשו כל-העם איש שור בידיו הילאה וישחתו-שם: ³⁸ וביא שאול ליהוה אתנו הול לבנות מזבח ליהוה: ³⁹ ויאמר שאול נרבה הלהם אל-ההם ליליה ונבנה בהם | עד-אור הבקר ולא-נשאר בהם איש ויאמרו כל-הטוב בעיניך עשה ס ויאמר הכהן נרבה הלהם אל-ההם: ⁴⁰ ויאש שאול אל-ההם קארד אחני לשולות התחנים ביד ישראול ולא ענו בזים הוה: ⁴¹ ויאמר שאול גשו הלהם כל פונת העם ודעו וראו במליה החותה הזאת הוה: ⁴² כי-יהו המושיע את-ישראל כי אמי-שנו בזון בנו כי מות ימות ואון ענהו מכל-העם: ⁴³ ויאמר אל-כל-ישראל אתם תהיו לעבר אחיך ואני יונתן בנו נהיה לעבר אחיך ויאמרו העם אל-שאול הוטב בעיניך עשה ס: ⁴⁴ ויאמר שאול אל-יהוה אלהך לי כה עשיתה וונתנו: ⁴⁵ ויאמר שאול הפללו בינו ובנו וילך יונתן בנו וילך יונתן: ⁴⁶ ויאמר שאול כה-יעשה אל-ההם וכנה יוסף כירמות מקומות יונתן: ⁴⁷ כי-עם אל-ההם עשה הים הזה ופדו העם את-יונתן ולא-קמת: ⁴⁸ ויעל שאול מארחי פלשטים ופלשטים הלאו למקומם: ⁴⁹ ויאול לך

הפלוכה על-ישראל וילחם סביב | בכל-איובי במאוב | ובבניערכו ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר-יונה ירשע: ⁴⁸ מוש ויר את-עמלך ויצל את-ישראל מיד שההו: ⁴⁹ יהיו בני שאול יונתן ושוו ומלכישע ושם שטי בנותיו שם הבכירה מרוב ושם הקטנה צכל: ⁵⁰ שטム אשת שאול אחינעם בת-חיכען ושם שר-צבאו אבנור באנר דוד שאול: ⁵¹ ואיש אב-ישאול ונור אב-יאבנור באנאיאל: ⁵² ונתני המלחמה חזקה על-פלשתים כל ימי שאל וראה שאל כל-ישראל וכלה-בריחיל וכל-בריחיל ויאספהו אל-וס

]1[14:27

]2[14:32

]3[14:32

Chapter 15

1. ז"ה אמר שמואל אל-שאול את-ישראל למלך למלך על-ישראל ועתה שמע למלך למלך ירושלים: ² כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשת-עשרה עמלך לישראל אשר-שם לו בדור בעלתו ממצרים: ³ עתה לך והכיתה את-עמלך והחרמאתם את-כל-אשרלו ולא תחמל עליו והמתה מאייש עד-אשה מעילן ועד-יונק משוע ועד-שה מנכול ועד-חמור: ⁴ יושמע שואול אלי-העם וופקדים בטלאים מעתים אלף רגלי ועתרת אלפיים את-איש יהודה: ⁵ ייבא שואול עד-עיר עמלך וירב בנהל: ⁶ ז"ה אמר שואול אלי-הקינו לכון פניו פראסף עמו ואתה עשיתה חסד עמלך בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קני מתוך עמלך: ⁷ ז"נ שואול את-עמלך מחוילה בזאת שור אשר על-פניהם מצרים: ⁸ יופש את-אגן מלך-עמלך תי ואת-כל-העם החרים לפ' חרב: ⁹ יוחמל שואול והעם על-אנג ועל-מיטב הצאן והבקר המשנים ועל-הקרים ועל-כל-הטוב ולא אבו החרים וכלה-המלך נבה ונומס אתה החרים: ¹⁰ ז"ה דבר-יהוה אל-שומואל לאכבר המשנים ועל-הקרים ייבר את-המלך וילך לארץ יונתן וירד הגליל: ¹¹ נחמתי כירחמלכתך את-שואול למלך כירש מאחריו ואת-דבורי לא-העם ויחר ל' שומואל ויזעך אל-יהוה כל-היליה: ¹² יושכם שומואל לחראת שואול בברך ונجد לשומואל לאמר בא-ישואול הכרמליה והנה מאייב לו ז' ויסב ניעבר וירד הגליל: ¹³ ז"ב שומואל אל-שאול ויאמר לו שואול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-דבר יהודה: ¹⁴ ז"ג אמר שומואל ומזה קול-הצאן הזה באזני וקצל הבקר אשר אנכי שמע: ¹⁵ ז"ה אמר שואול מעמלו היביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היויתר החרמונו: ¹⁶ ז"ג אמר שומואל אל-שאול הרף ואעידה לך את-אשר דבר יהודה אליו הולא אמר-קון אתה בענייר ראש שבתו וישראל אתה ז"ה וימשיך יהוה למלך עלי-ישראל: ¹⁸ יישלחך יהודה בזרק ויאמר לך והחרמאתה את-החותמים את-עמלך ונולחתת בו עד כלותם אתם: ¹⁹ ולמה לא-שומעת בקצל יהודה ותעט אל-השלל ותעש הרע בעניינך יהודה: ²⁰ ז"ג אמר שואול אל-שומואל אשר שמעתי בקצל יהודה ואלך בדור אשר-שלתני יהודה ואביה את-אגן מלך עמלך ואת-עמלך החרמתי: ²¹ ז"ה העם מהשל צאן ובקר ראשית התרם לזבח ליהוה אלהיך בгалיל: ²² ז"ג אמר שומואל החפץ ליהוה בעלות זבחים שמע בקצל יהודה הנה שמע מזבח טוב להקשב מחלב אילים: ²³ ז"ג חטא-תקסם מריר ואונו ותרפים הפצר יונן מסכת את-דבר יהודה וימאסך ממלך: ²⁴ ז"ג אמר שואול אל-שומואל חטאתי כי-עברתי את-פ' יהודה ואת-דבורי כי-ו-ראיתי את-העם וASHMUN בקולם: ²⁵ עתה שא נא את-חטאתי ושוב להקשב מחלב אילים: ²⁶ ז"ג אמר שומואל אל-שאול לא אשוב עקר כי את-דבר יהודה וימאסך ממלך עלי-ישראל: ²⁷ ויסב שומואל לבלcit ויזק בכנף-מעילו ויקרע: ²⁸ ז"ג אמר אליו שומואל קרע מסכתה את-המלך ישראאל מעילך היום וננתנה לרען הטוב מך: ²⁹ זוגם נצח ישראאל לא ישקר ולא ינחתם כי לא אדם הוא להנחים: ³⁰ ז"ג אמר יהודה אמר-קבדני נא גנד זקנ' עמי ונجد ישראאל ושוב עמי והשתחוותי ליהוה אלהיך: ³¹ וושב שומואל אחריו שואול וישתחוו שואול ליהודה: ³² ז"ג אמר שומואל הגישו אליו את-אגן מלך עמלך וילך אל-יו אג' מענדת ז"ה אמר אג' סר מר' המות: ³³ ז"ג אמר שומואל כאשר שכלת שים-חרבן כו-תשלל מנשים אכם וישספ' שומואל את-אגן לפניהם יהודה בгалיל: ³⁴ וילך שומואל הרממתה ושאל עליה אל-ביתן גבעת שואול: ³⁵ ז"ג אמר שומואל לראות את-שאול עד-יום מותנו כי-יהתאבל שומואל אל-שאול יהודה נחם כירחמלון את-שאול עלי-ישראל:

]1[15:16

Chapter 16

¹ ואמר יהוה אל-שׁמואל עד-מתו אתה מתחבל אל-שׁאול וANI מסתו מלך עלי-ישראל מלך קרנְך שמו וLER אשרך אל-ישׁי בית-ההשמי
² ייראותי בברנו לי מלך: ואמר שמו אל והרנו שאל והרנו ס ויאמר יהוה עלת בקר תקח בזבב ואמרת לובך יהוה באתי:
³ והגאת לישׁי בזבב ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומישחת לי את אשר-אדמך אליך: ⁴ ייעש שמו אל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחת
ויחרדו זחני העיר ל夸ראתו ויאמר שלם בואך: ⁵ ויאמר שלום לובך יהוה באתי התקדשו ובאתם את-זבב ויקdash את-ישׁי ואת-ברנו
ויהרא להם לזבח: ⁶ יתיה בזבבם וירא את-אליאב ואמר אך נגיד יהוה מישחו: ⁷ ואמר יהוה אל-שׁמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-גביה
קומתו כי מסתו כו | לא אשׁר ויראה האדם כי האדם ויראה לעיניהם יהוה ויראה לבב: ⁸ ויהרא יושׁו אל-אבונקב ויעבררו לפניו שכוואל
ויאמר גם-בזה לא-יבחר יהוה: ⁹ יועבר ישׁי שמה ויאמר גם-בזה לא-יבחר יהוה: ¹⁰ יועבר ישׁי שבעת בניו לפניו שמו אל-ישׁי
לא-יבחר יהוה באלה: ¹¹ ויאמר שמו אל-ישׁי התמו הנערתם ויאמר עוד שאר הרטו והנה רעה באנו ויאמר שמו אל-ישׁי שלחה והחנו

כִּי לֹא נָסַב עַד־בָּאוֹ פֶּה:¹² וַיַּלְחַח וּבְיאָהוּ וְרוּאָא אַדְמוֹנִי עַמְּדִיָּה עַיִּינִים וְטוּבָרְאֵי וְיַאֲכָרָהָה קְוָם מְשַׁחַרְוּ כִּיזָּה הוּא:¹³ וַיַּקְחַ שָׁמוֹאֵל אַתְּקִירָן הַשְּׁמָן וַיַּמְשַׁח אָתָּן בְּקָרְבָּן אֲחִינוּ וַתְּצַלֵּחַ רָוחַ יְהוָה אֶל־זָדָם מִקְיָּום הַהְוָא וְמַעַלָּה וַיַּקְסֵם שָׁמוֹאֵל וְלֹאֵן הַרְמָתָה:¹⁴ וַיַּרְחַם יְהוָה סְרָה מִעַם שָׁאָל וַיַּבְעַתְהוּ רָוחַ יְהוָה מִאַתְּ יָהָה:¹⁵ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־יְהוָה אֶל־לְוִי הַנְּהָרָא רָוֹת־אֱלֹהִים רָעוֹתָם:¹⁶ וַיֹּאמְרָנָא אֶל־דָּנִיר לְפִנְךְ יְבָקְשׁוּ אִישׁ יְדַעַּ מִנְגָּן בְּכָנְרוּ וְהִיָּה בְּהִזְוֹת עַלְיוֹן רָוֹת־אֱלֹהִים רָעוֹתָם בְּזִדְוּ וְטוּבָרְאֵי:¹⁷ וַיֹּאמְרָו שָׁאָל אֶל־עַבְדֵי־יְהוָה לְגַנְגָּן וְהַבְּיאָוֹתָם אֵלָי:¹⁸ וַיַּעֲנַן אֶחָד מִהְנָּעָרִים וַיֹּאמֶר הַנָּה רְאִיתִי בְּן לִשְׁוֹ בֵּית הַלְּחָמִין יְעַנְגַּן וְגַבְרוֹל אֶל־עַבְדֵי־יְהוָה וְנָבְנוּ מִלְחָמָה וְנָבְנוּ דָּבָר וְיִהְיֶה עָמוֹ:¹⁹ וַיַּשְׁלַח שָׁאָל מִלְאָכִים אֶל־יְשִׁי וַיֹּאמֶר שְׁלָתָה אֶל־אֶת־זָדָם בָּנוֹ אֲשֶׁר בָּצָאָן:²⁰ וַיַּקְחַ יְשִׁי חָמָר לְחַמָּבָן וְנָדִי עַזְּים אֶחָד וַיַּשְׁלַח בַּיּוֹתְרָה אֶל־שָׁאָל:²¹ וַיַּבָּא דָד אֶל־שָׁאָל וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי וַיַּאֲהַבֵּהוּ מָאֵד וַיַּהַלֵּל נְשָׁאָלִים:²² וַיַּשְׁלַח שָׁאָל אֶל־יְשִׁי לְאָמֹר יַעֲמֹד־נָא דָד יְפִי כִּימְצָא חָן בְּעִינֵי:²³ וְהִי בְּהִזְוֹת רָוחַ אֱלֹהִים אֶל־שָׁאָל וְלֹקֶח דָד אֶת־כָּנְרוּ וְנִגְנַן בְּזִדְוּ וְרָוחַ לְשָׁאָל וְטוּבָרְאֵי וְסִרְהָה מְעַלְיוֹן רָוחַ הַרְעָה:²⁴

Chapter 17

את-דראשו ויראו הפלשתים כירמת גבורים וינסו: ⁵² ויקמו אنسו ישראל ויהוּה וירעו וירדו אתי-הפלשתים עד-בואך ניא ועד שערינו עקרון ופללו חללי פלשתים בדרך שלרים ועד-גבת ועד-עקרון: ⁵³ וישבו בנו ישראל מדליק אחרני פלשתים וינסו את-מclinותם: ⁵⁴ ויקח דוד את-ראש הפלשתי ויבאחו ורושלים ואת-כליו שם באלהו: ⁵⁵ וקראות שאל את-דוד יצא לכנען הפלשתי אמר אל-אבר שר האב ברמיהה הנער אבנור ויאמר אבנור לפני שאל וראש הפלשתי בדז: ⁵⁶ ויאמר אלון שאל ברמי את הער ויאמר דוד בר-עבדך ושבי בית הלחמי: ⁵⁷

]1[17:7

]2[17:23

Chapter 18

¹ יהי כלתו לדבר אל-שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבבהו ^{1]} יהונתן כנפשו: ² ויקחוה שאל ביום ההור ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויקרת יהונתן ודוד ברית באבתו את-כנפשו: ⁴ יתפסת יהונתן את-המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומפניו ועד-חרבו ועד-קשתו ועד-חגנו: ⁵ יצא דוד בכל אשר ישלחו שאל ישיל ושםחו שאל על אנשי המלחמה ויטב בעינו כל-העם וגם בעינו עבדיו: ⁶ יהי בבאים בשוב דוד מהקמת אתי-הפלשתי ותצאנה הנשים מכל עיר וישראל לשור ^{2]} והמלחמות לדורם ^{3]} ובתפקידים בשמחה ובשלשים: ⁷ ותענינה הנשים המשקעות ותאמו הכה שאל באלו ^{4]} ודוד בר-ברבמי: ⁸ יותר לשאול מאי וירע בעינו הזכר הזה ויאמר גונתו לדוד רכבות ולוי נתנו האלפים ועוד לו ארך המלוכה: ⁹ יהי שאל עלי ^{5]} את-דוד מהיום ההוא והלהה: ¹⁰ ווינו מלחמת ותצליח רוח אל-שאול יותנאו בטור-הכית ודוד מנגן בינו ^{6]} ביום והחנית ביד-שאול: ¹¹ ייטל שאל את-החנית ויאמרacha בזוד אליהם רעה | רעה | אל-שאול ואישר-הא משליכו עמו ועם שאל סר: ¹² יוסרתו שאל מאי ושםחו לו שראף ויצא ובקירות ויסב דוד מפניו פעמים: ¹³ וירא שאל מלפני דוד כיריה יהו עמו ומעם שאל סר: ¹⁴ וירא שאל אישר-הא משליכו מאי ושםחו לו כל-ישראל ויהו אhab ויבא לפניו העם: ¹⁵ ויהי דוד לכל-דרקיו ^{15]} משכילה ויהו עמו: ¹⁶ וירא שאל אישר-הא משליכו מאי ושםחו לו ¹⁶ כל-ישראל ויהו אhab את-דרוד ויהו אhab ויבא לפניו העם: ¹⁷ ויאמר שאל אל-דוד הנה בת הגדולה מרב-את-דרוד לאשה אחר היהיל לבריח וללחם מלוחמות יהו ושאול אל-תקי נדי בז ותהייבו יד-פלשתים: ¹⁸ ויאמר דוד אל-שאול מייכל בת-שאול את-דוד וגונדו שאל וישר הדר בזינו: ¹⁹ ויהי בעת תח את-מבר בת-שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: ²⁰ ותאהב מייכל בת-שאול את-דוד וגונדו שאל את-עבדיו ²¹ דברו אל-דוד בלא לאמר הנה חוץ בנה פלך וכיל-עבדיו אהבו ועתה התהנתן במלון: ²² וידבאו עבדיו שאל באוני דוד את-הדרים האה ויאמר דוד הנקרה בעיניכם התהנתן בפלך ואני איש-רש נונקלה: ²³ ונגדו עבדי שאל לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: ²⁴ ויאמר שאל כהירתאנו לדוד איז-חוץ לפלך בז מהר כי במאה ערלוות פלשתים להנקם באובי המלך ושאול חשב להפל את-דוד ביד-פלשתים: ²⁵ ויגדו עבדי לדוד את-הדרים האה וישר הדר בעיניו דוד להתקנת במלך ויתרלו שאל את-מייכל בתו נילר | הואה ואנשיו ווינ בפלשתים פאותם אויש ויבא דוד את-ערלוותם ומלאות לפלך להתקנת במלך ויתרלו שאל את-מייכל בתו לאשה: ²⁶ וירא שאל וודע כי יהו עמי-דוד ומיכל בת-שאול אהבתהו: ²⁷ וואסף שאל לראי מפנוי דוד עד ויהי שאל איב את-דוד כל-הימים: ²⁸ ויצאו שני פלשתים ויהי | מדי צאתם שכל דוד מכל עבדיו שאל ויקר שמו מאי: ²⁹

]1[18:1

]2[18:6

]3[18:7

]4[18:9

]5[18:14

]6[18:22

Chapter 19

¹ יידבר שאל אל-יונתן בנו ואל-כל-עבדיו להמית את-דוד ויהונתן בז-שאול חוץ בזוד אמר מבקש שאל איב להמיתן ועתה השמור-נא בבר וישבת בסתר וונחבתא: ² ואני יצא ומכהני ליד-אבי בשדה אשר אתה שם ואני דבר בך אל-אבי וראית מה והגדתי לך: ³ וודבר יהונתן בזוד טוב אל-שאול איביו ויאמר אליו אל-יחטיא הפלך בעבדו בזוד כי לוא חטא לך וכי מעשיך טוב-לך מאד: ⁴ וישם את-ינפשו בכפו וינ את-הפלשתי ויעש יהו תשועה גדולה לכל-ישראל ראית ותשכח ולמה תחטא בזם נקי להמית את-דוד חנים: ⁵ וישמע שאל בקזול יהונתן וישבע שאל כיריה יהו אמיות: ⁶ ויקרא יהונתן לדוד ויד-דוד ותונן את כל-הדרים האה ויבא יהונתן את-דוד אל-שאול ויהי לפניו כאותmol שלשות: ⁸ ותונף המלחמה להוות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויר בהם מכה גדולה וינסו מפנוי:

9 תהה רוח יהוה | רעה אל-שאל והוא בביתו ישב וחניתו בידיו וזה מנגן ביד: ¹⁰ ובקש שאול להקוט בחרית בדוד ובקליר יופטר מפני שאל ויר א-ת-ה-ח-נ-ת ב-ק-ר ו-ד-וד ג-ס ו-י-מ-ל-ט ב-ל-יל-ה ה-ו-א: ¹¹ ושלח שאול מלכים אל-בֵּית דוד לשמו וליה מיטו לב-ק-ר ו-ת-ג-ד ל-ז-ד מ-י-ל אשתו לא-מֵר א-ס-י-א-ן מ-מ-ל-ט א-ת-י-נ-פ-ש-ר ה-ל-יל-ה מ-ח-ר-ח א-ת-ה-מ-ו-ק-ת: ¹² ו-ת-ר-ד מ-י-כ-ל א-ת-ז-ד ב-ע-ד ה-ח-ל-ו-ן ו-יל-ך ו-י-ר-ח ו-י-מ-ל-ט: ¹³ ו-ת-ק-ח מ-י-ל א-ת-ה-ת-ר-פ-ים ו-ת-ש-ם א-ל-ה-מ-ל-ה ו-א-ת-כ-ב-ר ה-ע-ז-ים ש-מ-ה מ-ו-א-ש-ת-יו ו-ת-כ-ס ב-ב-ג-ד: ¹⁴ ו-ש-ל-ח שאול מלכים ל-ק-ח-ת א-ת-ז-ד ו-ת-א-מ-ר ח-ל-ה ה-ו-א: ¹⁵ ו-ש-ל-ח שאול א-ת-ה-מ-ל-א-כ-ים ל-ר-א-ו-ת א-ת-ז-ד ל-א-מ-ר ה-ע-ל-ו-ן א-ת-ו- ב-מ-ט-ה א-ל-י ל-ה-מ-ט-ה כ-ב-ר ה-ע-ז-ים מ-ו-א-ש-ת-יו: ¹⁶ ו-א-מ-ר ש-א-ו-ל א-ל-מ-יכ-ל ל-מ-ה כ-כ-ה ר-מ-י-ת-נ-י ו-ת-ש-ל-ח א-ת-י-א-ב-ו-ן ו-י-מ-ל-ט ו-ת-א-מ-ר מ-י-כ-ל א-ל-ש-א-ו-ל ה-ו-א-מ-ר א-ל-י ש-ל-ח-נ-י ל-מ-ה א-מ-י-ת-ך: ¹⁷ ו-ז-ד ב-ר-ח ו-י-מ-ל-ט ו-ב-א-ל-ש-מ-ו-א-ל ה-ר-מ-ת-ה ו-נ-ג-ד-ל-ו- א-ת כ-ל-א-ש-ר ע-ש-ה-ל-ו-ן ש-א-ו-ל ו-ל-ך ה-ו-א ו-ש-מ-ו-א-ל ו-ש-ב-ו- ב-י-ו-ת: ¹⁸ ו-י-ג-ד ב-ר-מ-ה: ¹⁹ ו-ש-ל-ח שאול מלכים ל-ק-ח-ת א-ת-ז-ד ו-ר-א א-ת-ל-ה-ק-ת ה-נ-ב-י-א-ים נ-ב-י-א-ים ו-ש-מ-ו-א-ל ע-כ-ד נ-צ-ב ע-ל-י-ה-ם ל-ש-א-ו-ל ל-א-מ-ר ה-נ-ה ד-וד ב-נ-י-ו-ת: ²⁰ ו-ש-ל-ח שאול מלכים ל-ק-ח-ת א-ת-ז-ד ו-ר-א א-ת-ל-ה-ק-ת ה-נ-ב-י-א-ים נ-ב-י-א-ים ו-ש-מ-ו-א-ל ו-י-ש-ל-ח מ-ל-ל-א-כ-י ש-א-ו-ל ר-וח א-ל-ה-ם ו-ת-נ-ב-א ג-ס-ה-מ-ה: ²¹ ו-י-ג-ד ל-ש-א-ו-ל ו-י-ש-ל-ח מ-ל-א-כ-ים א-ח-ר-ים ו-ת-נ-ב-א ג-ס-ה-מ-ה ו-ז-ס-ף ש-א-ו-ל ו-י-ש-ל-ח מ-ל-א-כ-ים ש-ל-ש-ים ו-ת-נ-ב-א ג-ס-ה-מ-ה: ²² ו-י-ז-ן ג-ס-ה-ו-א ה-ר-מ-ת-ה ו-ב-א ע-ד-ב-ו-ר ה-ג-ד-ו-ל א-ש-ר ב-ש-כ-ו ו-ש-א-ל ו-א-מ-ר א-י-פ-ה ש-מ-ו-א-ל ו-ז-ד ו-א-מ-ר ה-נ-ה ב-נ-י-ו-ת: ²³ ו-ל-ך ש-מ א-ל-י-נ-ו-ת: ²⁴ ב-ר-מ-ה ו-ת-ה-י ע-ל-י ג-ס-ה-ו-א ר-וח א-ל-ה-ם ו-י-ל-ך ה-ל-ו-ר ו-ת-נ-ב-א ע-ד-ב-א ב-נ-י-ו-ת: ²⁵ ב-ר-מ-ה: ²⁴ ו-י-פ-ש-ט ג-ס-ה-ו-א ב-ג-ד-ו-ן י-ו-ת-נ-ב-א ג-ס-ה-ו-א ל-פ-ן ש-מ-ו-א-ל ו-י-ל ע-ר-ם כ-ל-ה-י-ם ה-ו-ה-ו-א ו-כ-ל-ה-ל-ו-ה ע-ל-יכ-ן ו-א-מ-ר ה-ג-ם ש-א-ו-ל ב-ב-נ-י-א-מ-ה: ²⁶

11 [10:18]

12[10:10]

13/13

14 [10:23]

19.23

Chapter 20

יברך דוד מניות¹¹ ברכה ויבא ויאמר | לפני יהונתן מה עשית מיהענו ומהחטאתי לפני אביך כי מבקש את-זנפשך² ז' אמר לו חלילה לא תמות הנה לא-יעשה¹² אביך דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את-זנפיך ומדוע יסתור אביך מפני את-הדבר הזה און זאת³ וישבע עוד דוד ז' יאמר ידוע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל-ידי-זאת יהונתן פוציאב ואולם חיהו ותמי נפשך כי כפשע בינו ובין המות⁴ ז' יאמר יהונתן אל-זוד מה-תאמר נפשך ואעשה-לך⁵ ז' יאמר דוד אל-יהונתן נה-חדר מוחר ואנכי ישב-אש בעמ-המלך לא-אכוף וshallחתי נונסתרתני בשדה עד הערב השלישית⁶ אמ-פוך יפקד אביך ואמרת נשאל מפני דוד לrox בתי-לחם עירך כי זבח הימים שם לכל-המשפחה⁷ אמ-כח יאמר טוב שלום לעבדך ואם-כח יקרה יקרה לו רע כי-כלתת הרעעה מעמו⁸ ועתם חסך על-עבך כי בברית יהוה הבראת את-הבדך עקר ואם-יש-רב עון המיתני אתה ועד-אביך למה-זה תסבירנו⁹ ז' יאמר יהונתן חלילה לך כי | אמ-ידע אדוע כי-כלתת הרעעה מעם אביך לבוא עלייך ולא אתה אגיד לך¹⁰ ז' יאמר דוד אל-יהונתן מי יגיד לך או מה-ענור אביך קשח:¹¹ ז' יאמר יהונתן אל-זוד כלכח והנזה השדה ויצאו שניהם השדה¹² ז' יאמר יהונתן אל-זוד והזה אלהי ישראל כי-אחיך את-אביך עתע | מחר-השלשית והנה-טוב אל-זוד ולא-זא אשל אליך וגלי-תא את-זונך¹³ קה-יעשו והזה ליהונתן וכיה יסיף כי-יטב אל-אביך את-הרעעה עליך וגלי-תא את-זונך שלחתייך והלכת לשולם ויהי יהוה עמר כאשר היה עמי-אביך¹⁴ ז' לא אמ-יעדוני צוי ולא-תעשה עמדי חסך והזה ולא-אכות¹⁵ ז' לא-תיכרת את-חסוך מעם ביתך עד-עולם ולא-בחכתי היה אתי-אביך דוד איש מעל פנ-האודה¹⁶ ז' ייכרת יהונתן עסיבת דוד ובבקש היה מיד אביך ז' יונסף יהונתן לה-שביע את-זוד באחבותו אותו כי-אהבת נפשו אורה¹⁷ ז' יאמר לו יהונתן מחר חזש ונפקחת כי יפקד מושבך¹⁸ ז' שלשת תרד מaad ובאת אל-המקום אשר-נסתרת שם ביום הפעשה ושבת אצל האבן האזל¹⁹ ז' אני שלשת החצים צהה אורה לשלחתי למשרה²⁰ ז' הנה אשלח את-הנער לך מצא את-החצים אמ-אמר אקר לונער הנה החצים | מפרק והנה קחנו | ובאה כי-שלום לך זיאן דבר חייה²¹ ז' אמר-כח אמר לעלם הנה החצים מפרק והלהה לך כי שלוחך היה²² ז' והזבר אשר דברנו אני ואת-הנה היה בינו ובין עד-עולם: ז' יוסטר דוד בשדה וייה החודש וישב המלך אל-הלחם²³ לא-אכוף: ז' יושב המלך על-מושב הקיר ייקם יהונתן וישב אביך מצד שאול ויפקד מוקם דוד²⁴ ז' לא-ידבר שאול מקומה ביום ההור כי אמר מוקה הוא בטלתי טהיר הוא כי-לא ז' יהי ממחרת החודש השני ויפקד מוקם דוד ס ז' יאמר שאול אל-יהונתן בנו מודיע לא-אבא בז'יש גט-תמלול גם-היום אל-הלחם²⁵ ז' עון יהונתן את-שאול נשאל דוד מעמך עד-בית לחם²⁶ ז' אמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צה-הלי אוחז ועטנה אס-מצאתי חן בעיניך אמלה נא וארא את-אתי עלייך לא-אבא אל-שלוח המלך²⁷ ז' יחר-אך שאול ביהונתן ויאמר לו בזנעתה המורחת הלאו ידעתי כי-ברוח אתה לבז'יש לבטחתן ולבשת ערות אמך²⁸ ז' כל-הימים אשר בז'יש צוי על-האדמה לא תכון אתה ומלוכתך ועתה שלוח וכח אתו אלי כי בזנות הוא²⁹ ז' עון יהונתן את-שאול אביך ויאמר אלי לעה יומת מה עשה³⁰ ז' יוטל שואל את-הchnerית עליו להכנת ז' יזעך יהונתן כי-כלתת היא מעם אביך לה-קמת את-זוד: ז' יוקם יהונתן מעם השלוח צמרי-אך ולא-אכל בזונם-החדש השני לחתם כי נעצב אל-זוד כי הכלמו אביך³¹ ז' יהו בבר ויאר יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו³² ז' יאמר לנער רץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-זיה החצץ לה-עברון³³ ז' בא הנער עד-מקום החצץ אשר יירה יהונתן וקרוא יהונתן אחורי הנער ז' יאמר הלאו החצץ מפה ההלהה³⁴ ז' יחר-אך יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעכט וילחת נער יהונתן את-החצים³⁵ ז' יבא אל-אדיין³⁶ ז' והנער לא-ידע מאומה

אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: ⁴⁰ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר: ⁴¹הנער בא ודוד קם מאנצל הנגב ויפל לאפוי ארצה ווישתחוו שלש פעמים וושקו | איש א-תירעהו ויבכו איש א-תירעהו עד-זוד הגזיל: ⁴²ויאמר יהונתן לדוד לך לשולם אשר שבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהה | ביןי וביןך ובין זרעך ובין זרעך עד-עולם: ⁹ 21

(21) ויקם וילך יהונתן בא העיר:

¹¹[20:1]

¹²[20:2]

¹³[20:24]

¹⁴[20:38]

Chapter 21

(2) ויבא דוד נבָה אל-א-חימלך הכהן ויחרד א-חימלך ל-קנאתה לדוד ויאמר לו מ-ה-זע-אתה ל-בָּזָק ואיש אין אתך: ⁽³⁾ ויאמר דוד לא-חימלך הכהן המלך צנוי דבר ויאמר אליו איש אל-ידי מ-א-זע-מ-א-זע-ה א-ת-ה-ד-ב-ר א-ש-ר-א-נ-כ-י ש-ל-ח-ב ו-א-ש-ר צ-ו-ת-ך א-ת-ה-נ-ע-ר-ים י-ז-ע-ת-י א-ל-מ-ק-ה-ו-ם פ-ל-ו-י אל-מ-ו-ן: ⁽⁴⁾ וע-ת-ה מ-ה-י-ש ת-ח-ת-י-ד-ב ח-מ-ש-ה-ל-ח-מ ת-נ-ה ב-י-ד-י או ה-נ-מ-צ-א: ⁽⁵⁾ וו-ע-נ-ה ה-כ-ה-ן א-ת-ד-ו-ד ו-י-א-מ-ר א-י-ו-ל-ח-מ-ח-ל כ-ל אל-ת-ח-ת י-ד-י כ-ר-א-מ-ל-ח-מ ק-ד-ש ו-ש א-ס-י-נ-ש-מ-ר-ו ה-נ-ע-נ-י-ם א-ר מ-א-ש-ה: ⁽⁶⁾ וו-ע-נ-ה ה-כ-ה-ן א-ת-ד-ו-ד ו-י-א-מ-ר לו כ-י א-מ-א-ש-ה ע-צ-ר-ה-ל-ב-ו-ן כ-ת-מ-ו-ל ש-ל-ש-ם ש-ל-ש-ם ה-פ-נ-י-ם ו-ה-י-ו-ן כ-ל-י-ה-נ-ע-ר-ים ק-ד-ש ו-ה-ו-א ד-ר-ק ה-ל א-ז-ף כ-י ה-י-ו-ם י-ז-ע-ש-ב-כ-ל-י: ⁽⁷⁾ וו-ת-ו-ר-ו ה-כ-ה-ן ק-ד-ש כ-ל-י ל-א-ה-י-ה ש-ל-ש ל-ח-מ כ-י-א-מ-ל-ח-מ ה-פ-נ-י-ם ה-מ-פ-ו-ר-ים מ-ל-פ-נ-י ו-ה-ו-א ד-ר-ק ה-ל א-ז-ף כ-י ה-י-ו-ם ה-ל-ק-ח-ו-ן: ⁽⁸⁾ ו-ש-ם א-י-ש מ-ע-ב-ד-י ש-א-ו-ל ב-י-ו-ם ה-ה-ו-א נ-ع-צ-ר ל-פ-נ-י יה-ו-ה ו-ש-מו ד-א-ג ה-א-ד-מ-י א-ב-ו-ר ה-ר-ע-י-ם א-ש-ר ל-ש-א-ו-ל: ⁽⁹⁾ ו-יא-מ-ר ד-ו-ד ל-א-ח-מ-ל-ך ו-א-ו-ן י-ש-פ-ה ת-ח-ת-י-ד-ב ח-נ-י-ת א-ז-ח-ר-ב-ר כ-י ג-מ-ד-ח-ב-ו ג-ו-מ-ד-ל-י ל-א-ל-ק-ח-ת-י ב-י-ד-י כ-י-ה-י-ה ד-ב-ר-ה-מ-ל-ך נ-ח-ו-ז-ו-ס: ⁽¹⁰⁾ ו-יא-מ-ר ה-כ-ה-ן ק-ר-ב ג-ל-י-ת ה-פ-ל-ש-ט-י א-ש-ר-ה-כ-י-ת | ב-ע-מ-ק ה-א-ל-ה-ה-ה-ה ל-ו-ת-ה ב-ש-מ-ל-ה א-ח-ר-י ה-א-פ-ו-ד א-מ-א-ת-ה-ה ת-ק-ח-ל-ך ק-ח-ת-י כ-י א-י-ו-ן א-ח-ר-ת-ז-ו-ל-ה ב-ז-ה ו-יא-מ-ר ד-ו-ד א-י-ו-ן כ-מ-ו-ה ת-נ-ה-ה-ה ל-י: ⁽¹¹⁾ ו-יק-ם ד-ו-ד ו-י-ב-ר-ח ב-י-ו-ם-ה-ה-ה-ה מ-פ-נ-י-ה-ה ש-א-ו-ל ו-י-ב-א א-ל-א-כ-י-ש מ-ל-ר-ג-ת: ⁽¹²⁾ ו-יא-מ-ר ע-ב-ד-י א-כ-י-ש א-ל-י-ו ה-ל-ו-א-ז-ה ד-ו-ד מ-ל-ך ה-א-ר-ץ ה-ל-ו-א ל-ז-ה י-ע-נ-ו ב-מ-ח-ל-ו-ת ל-א-מ-ר ה-כ-ה ש-א-ו-ל ב-א-ל-פ-י: ⁽¹³⁾ ו-ד-ו-ד ב-ר-ב-ב-ת-ו-ן: ⁽¹⁴⁾ ו-ש-ם ד-ו-ד א-ת-ה-ד-ב-ר-ים ה-ה-ה-ה ב-ל-ב-ו ו-י-ר-א מ-א-ד מ-פ-נ-י א-כ-י-ש מ-ל-ר-ג-ת: ⁽¹⁵⁾ ו-ש-נ-ו א-ת-י-ט-ע-מ-ו ב-ע-נ-י-ה-ם ו-י-ת-ה-ל ב-י-ז-ם ו-י-ת-ו ⁽¹⁶⁾ ע-ל-ד-ל-ת-ז-ת ה-ש-ע-ר ו-י-ו-ר ד-ר-ו-א א-ל-ז-ק-נ-ו: ⁽¹⁷⁾ ו-יא-מ-ר א-כ-י-ש א-ל-ע-ב-ד-י ה-ה-ה ת-ר-א-ו א-ש מ-ש-ת-נ-ע ל-מ-ה ת-ב-י-א-ו א-ל-ו: ⁽¹⁸⁾ ח-ס-ר מ-ש-ג-ע-י-ם א-נ-י כ-י-ה-ב-א-ת-ה-ם א-ת-ה-ז-ה ל-ה-ש-ת-ג-ע ע-ל-י ה-ז-ה י-ב-א א-ל-ב-ו-י-י-ס

¹¹[21:11]

¹²[21:11]

¹³[21:13]

Chapter 22

¹ וילך דוד מ-ש-ם ו-י-מ-ל-ט א-ל-מ-ע-ר-ת ע-ד-ל-ם ו-י-ש-מ-ע-ו א-ח-יו ו-כ-ל-ב-י-ת א-ב-יו ו-י-ר-ד-ו א-ל-י-ו ש-מ-ה: ² ו-י-ת-ק-ב-צ-ו א-ל-י-ו כ-ל-י-א-ש מ-צ-ז-ק ו-כ-ל-י-א-ש א-ש-ר-ל-ו נ-ש-א ו-כ-ל-י-א-ש מ-ר-ז-פ-ש ו-ה-ו-ה ע-ל-י-ה-ם ל-ש-ר ו-ו-ה-ו-ה ע-פ-ו-ה כ-א-ר-ב-ע מ-א-ו-ת א-ו-ש: ³ וילך דוד מ-ש-ם מ-צ-פ-ה מ-ז-ו-א-ב ו-י-א-מ-ר | א-ל-מ-ל-ך מ-ז-ו-א-ב צ-י-א-ז-א א-ב-יו ו-א-מ-י א-ת-כ-ל-ם ע-ד א-ש-ר א-ל-ע מ-ה-י-ע-ש-ה-ל-י א-ל-ה-י-ם: ⁴ ו-ו-נ-ה-מ-ט א-ת-פ-נ-י כ-ל-ך מ-ז-ו-א-ב ו-י-ש-ב-ו ה-ו-מ-ז-ו-ה-ה ב-מ-ז-ו-ה-ה: ⁵ ו-יא-מ-ר ג-ד ה-נ-ב-י-א א-ל-ז-ו-ד ל-א-ת-ש-ב-מ-כ-ז-ו-ה ל-ר-ק ו-ב-א-ת-ל-ך א-ר-ץ יה-ו-ה ו-יל-ך ד-ו-ד ו-י-ב-ר-ח כ-ר-ת-ה-ט: ⁶ ו-י-ש-ק-ע ש-א-ו-ל כ-י נ-ז-ע ד-ו-ד ו-א-נ-ש-י-ם א-נ-ר א-ת-ו-נ ו-ש-א-ו-ל א-ל-ב-ו-י ש-ב-ג-ב-ו-ה ת-ח-ת-ה-א-ש-ל ב-ר-מ-ה ו-ח-נ-י-ו-ה ב-נ-ד-ו ו-כ-ל-ע-ב-ד-י נ-צ-ב-ו-ן ע-ל-ו: ⁷ ו-יא-מ-ר ש-א-ו-ל ל-ע-ב-ד-י ה-נ-צ-ב-ו-ן ע-ל-ו ש-מ-ע-ר-נ-א ב-נ-ו י-מ-ג-ו ג-מ-ל-כ-ל-ל-ם י-ת-ו ב-ק-י-ו-י-ו ש-ד-ו-ת ו-ו-ר-ל-י-ם ל-כ-ל-ם י-ש-ים ש-ר-י א-ל-פ-י ו-ש-ר-י מ-א-ו-ת: ⁸ כ-כ-ו ק-ש-ר-ת-מ כ-ל-ם ע-ל-י ו-א-ו-ג-ל-ה א-ת-ז-א-ז-ו ב-כ-ר-ת-ב-נ-י ע-מ-ב-ר-י-ש-י ו-א-ו-ח-ל-ה מ-כ-מ ע-ל-י ו-ג-ל-ה א-ת-ז-א-ז-ו כ-י ה-ק-י-ם ב-נ-י א-ת-ע-ב-ד-י ע-ל-י ל-א-נ-ב כ-י-ו-ם ה-ז-ה-ה: ⁹ ו-ו-ע-נ-ה ד-א-ג ה-א-ד-מ-י ו-ה-ו-א נ-צ-ב ע-ל-ע-ב-ד-י ש-א-ו-ל ו-יא-מ-ר א-ת-ב-ר-י-ש-י ב-א-נ-ה א-ל-א-ח-י-מ-ל-ך ב-ז-א-ח-ט-ו-ב: ¹⁰ ו-י-ש-א-ל-ל-ו ב-י-ה-ו-ה ו-צ-ד-ה נ-ת-ו ל-ו ו-א-ת-ח-ר-ב ג-ל-י-ת ה-פ-ל-ש-ט-י נ-ת-ו ל-ו: ¹¹ ו-י-ש-ל-ח ה-ה-ל-ר ל-ה-ר-א א-ת-א-ח-מ-ל-ך ב-ז-א-ח-ט-ו-ב ה-כ-ה-ן ו-א-ת-כ-ל-ב-י-ת א-ב-יו ה-כ-ה-נ-ה-ם א-ש-ר ב-ב-נ-ב ו-י-ב-א כ-ל-ם א-ל-ה-מ-ל-ך: ¹² ו-יא-מ-ר ש-א-ו-ל ש-מ-ע-נ-א ב-ז-א-ח-ט-ו-ב ו-י-א-מ-ר ה-נ-נ-י א-ד-נ-י: ¹³ ו-יא-מ-ר א-ל-י-ו ש-א-ו-ל ל-מ-ה ב-ז-ה ו-ב-ז-ה כ-ל-ב-י-ת א-ב-יו ל-א-ב-ל-י ו-ש-א-ו-ל ב-א-ל-י-ו א-ל-י-ו א-ל-י-ו ו-י-א-מ-ר ו-מ-י-ב-כ-ל-ע-ב-ד-י כ-ה-ד-ו נ-א-מ-ו ו-ח-ת-ן ה-פ-ל-ר ו-ס-ר א-ל-מ-ש-מ-ע-ת ו-ס-ר א-ל-מ-ש-מ-ע-ת ו-נ-כ-ב-ד ב-ב-י-ת: ¹⁵ ה-ז-ו-ם ה-ח-ל-ת-י ל-ש-א-ו-ל-ל-ו ¹⁶ ב-א-ל-ה-י-ם ח-ל-ל-ה ל-י א-ל-י-ש-ט ה-מ-ל-ך ב-ע-ב-ד-ו ד-ב-ר ב-כ-ל-ב-י-ת א-ב-י כ-ל-י-ת ל-א-י-ד-ע ע-ב-ד-ן ב-כ-ל-ז-א-ת ד-ב-ר ק-ה-ו-ן א-ו-ז-ה-ו-ן: ¹⁷ ו-יא-מ-ר ה-מ-ל-ך ל-ר-צ-י-ם ה-נ-צ-ב-י-ם ע-ל-י ס-ב-ו ו-ה-מ-י-ו | כ-ה-נ-י ה-ה-ו-ה כ-י ג-מ-י-ד-מ ע-מ-ז-ד-ו ו-כ-י י-ד-ע כ-י-ב-ר-מ ה-ו-א ו-ל-א ג-ל-ו א-ת-ז-א-ז-ו ¹⁸ ו-יא-מ-ר ה-מ-ל-ך ל-ז-ו-א ג-מ-ל-ך ס-ב א-ת-ה-ה ו-פ-ג-ע ב-כ-ה-נ-י ו-י-ב-ד ז-ו-א ג-מ-ל-ך ה-א-ד-מ-י ו-י-ג-ע-ה-ו-א ב-כ-ה-נ-י ו-י-מ-ת | ב-י-ו-ם ה-ה-ה-ה ש-מ-נ-י-ם ו-ח-מ-ש-ה א-י-ש נ-ש-א א-פ-ו-ד ב-ד: ¹⁹ ו-א-ת-ב-נ ע-ר-ה-ה-ה-ה ה-כ-ה-ה ל-פ-י-ח-ר-ב מ-א-י-ש ו-ע-ד-א-ש-ה מ-ע-ו-ל ו-ע-ד-י-ו-נ-ק ו-ש-ו-ר ו-ח-מ-ו-ר ו-ש-ה ל-פ-י-ח-ר-ב: ²⁰ ו-י-מ-ל-ט ב-ז-א-ח-ט-ו-ב א-ח-י-מ-ל-ך ל-א-ח-י-מ-ל-ך ב-ז-א-ח-ט-ו-ב ו-ש-מו א-ב-י-ת-ר ו-י-ב-ח-א א-ת-ר-י-ד-ו-ה: ²¹ ו-י-ג-ע א-ב-י-ת-ר ל-ד-ו-ד כ-י ה-ר-ג ש-א-ו-ל א-ת-כ-ה-נ-י ה-ה-ה: ²² ו-יא-מ-ר

דוד לאביו וידעתו ביום ההוא כירשם דואג¹⁶ האדמי כיהגד יגד לשאול אנכי סבתי בכל-נפש בית אביו:²³ ששה אתי אל-תירא כי אחר-יבקש את-נפשי ובקש את-נפשך כי-משמרת אתה עפדי:

¹ 22:13

² 22:15

³ 22:17

⁴ 22:18

⁵ 22:18

⁶ 22:22

⁷ 22:22

Chapter 23

¹ ייהגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שרים אתי-הגרנות:² וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכית בפלשתים והושעת את-קעילה:³ ויאמרו אנשי דוד אל-יו הנה אנחנו פה ביהוה יראים אף כינלך קעה
ואמר יהוה אל-דוד לך והכית בפלשתים והוועה ביהוה ס-וועה יהוה ויאמר קום לך קעילה כיראנו נתן את-פלשתים בידך:⁵ וילך דוד
אל-כערחות פלשתים:⁴ ווועספ עד דוד לשאל ביהוה ס-וועה יהוה ויאמר קום לך קעילה כיראנו נתן את-פלשתים בידך:⁵ וילך דוד
ויאנשו¹¹ קעילה וילחם בפלשתים וינהג את-מקניהם וירם בהם מכיה גדולה ווועש דוד את ושביו קעילה:⁶ ויהי בברות אביו וברם בראhimller אל-דוד קעילה אפוד בידך:⁷ ויגד לשאול כיבא דוד קעילה ויאמר שאל נכו אתו אלהים בידך כי נסגר לבוא בעיר דלטימ ובריה:
וישמע שאל אתי-כל-העם למלוכה לרגדת קעילה לצור אל-דוד ואל-אנשי:⁹ וידע דוד כי לעליו שאל מחרש הרעה ויאמר אל-אביתר
הכון הגישה האפוד:¹⁰ ויאמר דוד יהוה אל-יהו יישאל שמע נטע עבדך כירמבקש שאל לבוא אל-קעילה לשחת לעיר בעבורו:
ויסגנני בעלי קעילה בידך הירך שאל כאשר שמע עבדך יהוה אל-יהו יישאל הגדנא לעבדך ס ויאמר יהוה וידך:¹² ויאמר דוד הינסנו
בעלי קעילה אתי ויאנשי ביד-שאל ויאמר יהוה יסנירוס:¹³ ויקם דוד ואנשיו קש-מאות איש ויצאו מקעה וויהלכו באשר ותהלך
ולשאול הנג כירמאלט דוד מקעה ויחד לצתת:¹⁴ וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר-זיף ובקשו שאול כל-הימים ולא-נתן
אליהם בידך:¹⁵ וירא דוד כי יצא שאל לבקש את-נפשו ודוד במדבר-זיף בחרשה:¹⁶ ויקם יהונתן בראשאול וילך אל-דוד חרש ויחזק
את-ידך באלהים:¹⁷ ויאמר אל-יהו אל-תירא כי לא תמצאך יד שאל אבי ואתת תמלך על-ישראל ואנכי אהיה לך למשנה ובס-שאול אבוי ויע
כן:¹⁸ וירחוטו שנייהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הילך לביתו:¹⁹ ויעלו זרים אל-שאול הגבעה לאמר הילא דוד מסתתר
עמו במצודות בחרשה בגבעת החכללה אשר מינו היישום:²⁰ עתה לכל-אות נפשך הפלר לרגדת דד ולנו הסגירות ביד הפלר:²¹ ויאמר
שאל ברוכים אתם ליהה כי חמלתם עלי:²² לך-הא-הכינו עוד וידעו את-מקומו אשר תחיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אליו ערכם
יערם הוא:²³ וראו וידעו מכל המחברים אשר ותחבא שם ושבתם אליו-בכון והלכתי אתכם והיה אס-ישן בארץ וחפשתי אותו בכל
אלפי יהודה:²⁴ ונקומו וילכו זיפה לפניהם שאל וידך ואנשיו במדבר פוען בערבה אל-כיוון היישום:²⁵ וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד
וירד הסלע וישב במדבר פוען וישקע שאל וירדך את-ידך מדבר מעון:²⁶ וילך שאול מצד הקר מזה ודוד ואנשיו מצד הקר מזה ויהי דוד
ונחפו לילכת מפני שאל ואנשיו עתרים אל-דוד ואל-אנשיו לתרפם:²⁷ ומלאך בא אל-שאול לאקרו מהרה ולכה כי-פשתן פלשתים
גלה הארץ:²⁸ ותשב שאל מרדך אחני דוד וילך לקראת פלשתים על-יכן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: 24

²⁴⁽¹⁾ ויעל דוד משם וישב במצודות עיר-גדי:

¹ 23:5

Chapter 24

¹ ויהי כאשר שב שאל מאחריו פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עון גדי:² (3) ויהי שאל שלשת אלף איש בחר
מקלי-ישראל וילך לבקש את-ידך ואנשיו על-פני צורי היילים:³ (4) ויבא אל-גזרות הצאן על-הדור ושם מערה ויבא שאל להסנ
את-תרגלו וידך ואנשיו בורכת המערה ויבים:⁴ (5) ויאמרו אנשי דוד אל-יו הנה הום אשר-אמר יהוה אלין הנה אנכי נתן את-איבגן¹¹
בידך ועשית לו כאשר בטבע עינון ויקם דוד וכיהת את-כנף-המעל אשר-לשלואל בלט:⁵ (6) ויהי אחורי-יכן ווילך בידך אתו על אשר כרת
את-כנף אנש לשאל:⁶ (7) ויאמר לאנשיו חיללה לי מיהוה אס-אעשה את-הזכר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בן כירמיש יהוה
זה:⁷ (8) ווועס דוד את-אנשיו בדברים ולא נתם ליקום אל-שאול ושאל קם מהמעה וילך בדור:⁸ (9) ויקם דוד לשאול
מהמעה מורה המערה ויקרא אחר-ישאול לאמר אדני הפלר ויבט שאל אחריו וילך דוד אפים ארצה ווישחו:¹⁰ (11) הנה הום זהה ראו עיניך את-שרנתן יהוה | הום | בידך במערה
ואמר להרגב ווועס עלי ויאמר לא-אשלח ידי בא-דני כירמיש יהוה הוא:¹¹ (12) ואבי ראה את-כנף מועל בידך כי בכרתו
את-כנף מועל ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידך רעה ופשע ולא-חטאתי לך ואתה צדה את-נפשך לחתה:¹² (13) ושפט יהוה בינו

ובינר ונקכני יהוה ממכ' וידי לא תהי-הבר: ⁽¹⁴⁾ כאשר אומר משל' הקדמוני מרשימים יצא רשות וידי לא תהי-הבר: ⁽¹⁵⁾ אחרי כי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רך אחרי כלב מת אחרי פרעוש אחד: ⁽¹⁶⁾ והיה יהוה לדון ו分辨 ביןך וברא ורב א-תירבי וישפטני מידך: ⁽¹⁷⁾ ותנו | בכליות דוד לדבר א-תירבאים אלה אל-שאול ואמיר שאל הקלה זה בני דוד וישא שאל קל' ובר: ⁽¹⁸⁾ ויאמר סגד-דוד צדיק אתה גמולני טוביה ואני גמוליך הרעה: ⁽¹⁹⁾ ואתה ⁽²⁰⁾ הנגד היום את א-שר עשיתה אני טוביה את אשר סגרני יהוה בזיך ולא הרגנתני: ⁽²⁰⁾ וכיימצא איש א-תירביו ושלחו בדרכ טוביה ויהוה ישלם טוביה מחתה היום הזה אשר עשיתה לי: ⁽²¹⁾ עתה הנה ידעת כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: ⁽²²⁾ ועתה השבעה לי ביהוה א-ם-תקנית א-תירבי אחרי
אם-תשמיד את-שמי מבית אב: ⁽²³⁾ ושבע דוד לשאול אל-ביתו ודוד ואנשיו עלן על-המצודה:

]1[
24:4

]2[24:18

Chapter 25

]1[25:3

]2[25:18

]3[25:18

]4[25:34

Chapter 26

ויבאו הזרים אל-שאול הגבעה לאמר הלוּא דוד מסתור בגבעת החכילה על פni היישמן:² ויקם שאול ודוד אל-מדבר-זיף ואתו שלשת-אלפים איש בחורי וישראל לבקש את-דוד במדבר-זיף: ³ ייקם שאול בגבעת החכילה אשר על-פני היישמן על-ההר ודוד ישב במדבר ו/orא כי בא שאל אחריו המדברה: ⁴ וישלח דוד מרגלים ונדע כריבא שאל אל-נכון: ⁵ ויקם דוד ויבא אל-המקום אשר חורה-שם שאל ו/orא כי בא שאל אחריו המדברה: ⁶ ויקם דוד ואבנור ב/orר שרכבאו ושאל שכב במעל והם חים סביבתו: ⁷ ו/orן דוד ויאמר אל- אחימלך החתני ואלי-אבישי ב/orר-הוּא אתי ויאב לאמר מי-זיך את-שאול אל-המחנה ויאמר אבישי אני ארכ עפן: ⁸ ו/orן דוד ואבישי אל-העם לילה והנה שאל שכב ישן במעל וחנית מעה-הארץ מראשתו: ⁹ ואבנור והעם שכבם סביבתו: ¹⁰ ויאמר אבישי אל-דוד סג'ר אלהים הים את-זיבוב ביזב ועתה אכננו נא בחנית ובארץ עם אחת ולא אשנה לו: ¹¹ ויאמר דוד אל-אבישי אל-תשיחיתו כי מי שלח ידו במשיח והוא ו/orה: ¹² ויאמר דוד חיה-הוּא כי אס-ירוחו יגפנו יבוא ומלה און במלחה ירד ונספה: ¹³ ויקח דוד את-צפתת הרים ונלכה לנו: ¹⁴ ויקח דוד את-חנןית ואת-צפתת הרים ונלכה לנו: ¹⁵ ויאמר דוד ואבנור ואבנור צפתת הרים מראשתו: ¹⁶ ויאמר דוד ואבנור וילכו להם ואין יודע ואין מקיים כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נסלה עלייהם: ¹⁷ ויעבר דוד הعبر ויעמך על-יראש-ההר מורתק וב-היקום ב/orיקום: ¹⁸ ו/orן דוד אל-אבנור ב/orר-הארץ את-הה אבנור ויען אבנור ויאמר כי אתה קראת אל-המלך: ¹⁹ ויאמר דוד אל-אבנור הלוּא-איש את-הה אשר עשית חיה-הוּא כי בנימנותם את-הה אשר לא-שמרתם על-אדניכם על-משיח והוא ועתה | ראה א-יתנית המלך ואת-צפתת הרים אשר מראשתו: ²⁰ ו/orן דוד ואבנור הקולן זה ב/orן דוד ואבנור דוד קולו ועתה המלך: ²¹ ו/orן דוד ואבנור לכמה זה אדנוי נזק אחריו עבדיו כי מעה עשייתו ומה-בזקי רעה: ²² ועתה ישקעניא אדנוי המלך עבדיו את-דברי עבדיו אדנוי חיה-הוּא כי מעה עשייתו ואם | ב/orן האדים ארונות הם לפנ-יהוה כירשוני היום מהסתפק בנחלת יהוה לאמר לך עבד אל-היהם אחרים: ²³ ועתה אל-יופל דמי ארצה מונד פנ-יהוה כי-יא מלך וישראל לבקש את-פרעוש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: ²⁴ ויאמר שאל חטאת שוב ב/orן דוד ליא-ארע לך עוד תחת אשר יקירה נפשו בעיניך היום חיה-הוּא הסכלתי ואשנה הרבה מאד: ²⁵ ויאמר דוד ויאמר הנה חנית ב/orן דוד ויעבר את-הנערים ויקחה: ²⁶ ויהוה ישיב לאיש את-צדקתו ואת-אימנתו אשר נתן יהוה | היום ב/orן ולא אבתי לשלח ידי המלך ועתה כהנערים ויקחה: ²⁷ והנה כאשר גדלה נפשך היום חיה-הוּא בעינך תגמל נפשך בעיניה ויצלני מכל-צורה: ²⁸ ויאמר שאל אל-דוד ברוך אתה במשיח יהוה: ²⁹ והנה כהנערים ויקחה: ³⁰ וילך דוד לדרבו ושאל שב למקומו: ³¹

]1[26:5

]2[26:7

]3[26:7

]4[26:11

]5[26:16

]6[26:22

Chapter 27

ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה וום-אחד ביד-שאול איזילו טוב כי המלט אפלט | אל-ארץ פלשתים ונואש מקני שאול לבקשו עוד בכל-גבול וישראל ונמלתתי מיד: ² ויקם דוד ויעבר הוא ושים-מאות איש אשר עמו אל-אכיש ב/orן-עיר מלך גת: ³ וישב דוד עם-אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתו נשייו אחינעם הירעאלית ואבנור אשיטיגל הרכמלית: ⁴ ויגד לשאול כירבך דוד גת ולא-איס: ⁵ ויאמר דוד אל-אכיש אס-ינאי מצאתי חן בעיון יתנויל מוקם באחת ערי השדה ואשכח שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עפן: ⁶ ויתרלו אכיש ב/orן הראה את-צקלג לנו קיימה צקלג מלכי יהודה עד היום הזה: ⁷ ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ⁸ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל-הגשור והגרז: ⁹ והמלך כי היה ושבות הארץ אשר כבולים ב/orן שורה ועד-ארץ מצרים: ¹⁰ והכה דוד את-הארץ ולא יתיה איש ואשה ולכך צאן ובקר ותנאים ומילאים ובגדים וישב ובא אל-אכיש: ¹¹ ויאמר אכיש אל-פשתות היום ויאמר דוד על-גנב יהודה ועל-גנב הירחמאלי ואל-גנב הקינוי: ¹² איש ואשה לא-יתיה דוד להביא גת לאמר פריגדו עליינו אמר כה-עה דוד וכנה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה פלשתים: ¹³ ויאמן אכיש בזרע לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לו עבד עולם: ⁹

]1[27:4

]2[27:8

Chapter 28

1. יהוי בימים ההם ויקבצו פלשתים את-מוניהם לצבע להלחתם בישראל ויאמר אכיש אל-דוד ידע תדע כי אתה בפחהה אתה ואנשיך:
2. ויאמר דוד אל-אכיש لكن אתה תדע את אשר-יעשה עבדך ויאמר אכיש אל-דוד لكن שمر לראשי אשיכך כל-הימים: פ³ ושמואל מות ויספודולו כל-ישראל ויקברתו ברמה ובערו ושאל הסר האבות ואת-הידיעות מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את-כל-ישראל ויחנו בגלבע: 5 וורא שאול את-מוניהם פלשתים וילא ויחרד לבו פא: 6 ושאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחולמות גם באורים גם בנבאים: 7 ויאמר שאול לעבדיו בקשורי אשת בעלה-אוב ואלכה אליה ואדרשה-ביה ויאמרו עבדיו אל-יו הנה אשת בעלה-אוב בעין דור: 8 ויתחפש שאול וילבש בגדיים אחרים וילך הוא ושני אנשיים עמו ויבאו אל-האשה ליליה ויאמר קסומי נא¹¹ לי באוב והעל לי את אשר-אמר אליך: 9 ותאמר האשה אל-יו הנה אתה יעדת את אשר-יעשה שאול אשר הכרית את-האבות ואת-הידעוני מארה-ארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: 10 ושבע לה שאול ביהוה לאמר חיה-יה אמי-יקור עון בדבר הזה: 11 ותאמר האשה את-מי עלה-לך אמר את-שמעואל העלי-לי: 12 ותרא האשה את-שמעואל ומעק בקען גדול ותאמר האשה אל-שאול לאכור למה רפיתי אתה שאל:
13 ויאמר לה המלך אל-תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל-שאול אליהם ראיית עליים מארה-ארץ: 14 ויאמר לך מה-תאלו ותאמר איש זkan עליה והוא עטה מעיל וידע שאול כי-שמעואל הוא ויקד אפיקים ארץך ווישתו: 15 ויאמר שמאלאל אל-שאול למה הרזתני להעלות אמי ויאמר שאול צרלי מאד ופלשתים נלחמים ביאלהם סר מעיל ולא-ענני עוד גם ביד-הנבאים גס-בחלמות ואקראה לך להודיעני מה עשה: 16 ויאמר שמאלאל ולמה תשאלי ויהוה סר מעיל ויהי ערכך: 17 ויעש ויהוה לו כאשר דבר בוני וקרע עת-המלך מידך וויתנה לורע לדוד: 18 כאשר לא-ישמעת בקהל יהוה ולא-עשית חרוץ-אפו בעמלך על-כן הדבר הזה עשה-לה יהוה היום הזה: 19 ויתן יהוה גם את-ישראל עמר ביד-פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את-מוניה ישראל יתן והוה ביד-פלשתים: 20 יימחר שאול ויפל מל-א-קומתו ארץך וירא מאד מדברי שמאלאל גס-יכם לא-יהוה בז כי לא אל-לחם כל-הימים וככל-היליה: 21 תבוא האשה אל-שאול ותרא כי-גונבל מאד ותאמר אל-יו הנה שמעה שפחתך בקהל ואשים נפשי ואשמע את-דבריך אשר דברת אל: 22 ועתה שמע-נגן גס-אתה בקהל שפחתך ואשמה לפניך פת-לחם ואכול ויהי בך כח כי מלה בחרך: 23 וויאמן ויאמר לא אל-ויפרצובו עבדיו גס-האשה וישמע להלם ויקם מהארץ ווישב אל-הכטפה: 24 וילא-האשה עגל-מרבק בבית ותמהר ותבכהו ותחק-הכטפה ותלש ותפהו מצות: 25 ותגש לפניך-שאול ולפניך עבדיו ויאכלנו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

]1[28·8

Chapter 29

1. **ויקבצו פלשתים את-כל-מחנהם אפקה וישראל חנים בעון אשר ביזרעאל:**² סרני פלשתים עבריים למאות ולאלפים וכך ואנשיהם עבריים באחרונה עמ'אכיש: ³ נאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכן אל-שרי פלשתים הלויה דוד עבד | שאל מלך ישראל אשר היה אתיה עז'ה ימים ואז'ה שנים ולא-מצאתי בו מאיימת מינום נפלו עד-היום הזה: ⁴ ניקאפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב אתיה איש ושב אל-מקומו אשר הפקדתו שם וואיזיד עמנון במלתחה ולא-יהירלנו לשלטן במלתחה ובכמה יונצאה זה אל-אדינו הלוא בראשי האנשיים הרים: ⁵ הלויה דוד אשר יענוילו במלחות לאמר הכה שאל באלו וודוד בר-רבתיו: ⁶ ויקרא אכן אל-דוד ויאמר לאלו חיה רוח כירישר אהיה וטוב בעין צאות ובאר את בפקונה כי לא-מצאתי בך רעה מין באך אליו עד-הימים הזה וגענין הסרנים לאי-טוב אתה: ⁷ עתה שוב ולך בשלום ולא-תעשה רע בעני סרני פלשתים: ⁸ ויאמר דוד אל-אכיש כי מה עשית ומה-מצאת בעבדך מיום אשר הירית לפניך עד היום הזה כי לא-אבזא ולולמתבי באבוי אדני הכהר: ⁹ ויען אכיש ויאמר אל-דוד י'עתי כי טוב אתה בעני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא-עללה עפנו במלתחה: ¹⁰ ועתה השם בברך ועבדי אדניך אשר-באו אתך והשכמתם בברך אוור לךם ולככו: ¹¹ וישכם דוד הוא ואנשיהם ללכת בברך לשוב אל-ארץ פלשתים ופלשתים עלו יערעאל: ¹²

]1[29·5

Chapter 30

¹ioni בבדוד ואנשיו צהילג בינו השלייש ועמלין פשטו אל-ג'נּבּ ואל-צִקְּרָגּ וכן את-צִקְּלָגּ וישראלו אתה באש: ²וישבו את-הנשיות אשר-רביה מתקין ועד-גדול לא התיינו איש וינגן וילכו לזרקם: ³ובבָא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה באש ונושיהם ובוניהם ונשיבו: ⁴וישא דוד והעם אשר-ראתו את-הקלום ויבכו עד אשר אירבעם כח ללבכות: ⁵ושתי נשיך'ן נשבו אחינעם הזרעליות ואביב'ל אשת נבל הכרמל: ⁶וונצרך לדוד מאי ציאמכו העם לשלחו כימברה גוש כל-העם איש על-בניו: ¹¹ועל-בניו יתחזק דוד ביהו: ⁷ויאמר דוד

אל-אביתר הכהן בזאת מילך הגישה-נא לו האף ויגש אביתר את-האף אל-דוד: ⁸ וישראל דוד ביהוה לאמור ארוך אחינו הגוד-יהה
זאתנו זיאמר לו רוך כי-השיג תשיג והאל תצל: ⁹ ולו דוד הוא ושש-מאות איש אשר אלו זינאו עד-הנחל הבשור והנתרים עפדו:
וירדף דוד הוא וארבע-מאות איש ועם-דו מאותים איש אשר פגרו מערם אתי-נחל הבשור: ¹¹ וימצא אוש-מצרי בשרה ולא-שנה אותו אל-דוד
ויתנוילו לחם ואכל וישקה מים: ¹² ויתנוילו פלח דבליה ושני צמוקים ואכל ותשב רוחו אליו לו לא-יכל לחם ולא-שנה מים שלשה ימים
שלשה לילות: ¹³ ויאמר לו דוד למי-אתה ואיזה אמתה ואכבר נער מצרי א נכי עבר לאיש עמלקי ויעזני אדנו כי חלמי היום שלשה:
ויאחנו פשטו נגב הכהני ועל-גב כלב ואת-צקג שרגנו באש: ¹⁵ ויאמר אליו דוד התודני אל-הגדוד הזה ויאמר
השבעה לי באלהם אם-תמייתני ואם-תסגרני ביד-אדני ואורך אל-הגדוד הזה: ¹⁶ וירחיה והנה נטשים על-פנוי כל-הארץ אקלים ושתים
וחגיגים בכל-השלל הגדול אשר לך מארץ פלשתים ומארץ הוקה: ¹⁷ ניכם דוד מהנשף ועד-הערב למחרטם ולא-נמלט מהם איש כי
אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-הגמלים וינס: ¹⁸ ניכל דוד את כל-אשר לך עמלק ואתי-שתני נשי האיל דוד: ¹⁹ ולא געד-להם
מן-הקתן ועד-הגדול ועד-בניהם ובנות ומשל ועד כל-אשר לך להם הכל השיב דוד: ²⁰ ויקח דוד את-כל-הצאן והבקר לפני המקנה
ההוא ויאמרו זה שלל דוד: ²¹ ניבא דוד אל-קאנים האנשיים אשר-פרנו | מלכת | אחינו דוד וישבם בנחל הבשור ויאנו לקראת דוד
ולקראת העם אשר-אינו ויגש דוד את-העם וישאל להם לשלום: ²² וווען כל-איש-רע ובלי-על מהאנשיים אשר הילכו עט-דוד ויאמרו יען
אשר לא-הילכו עמי לא-נתן להם משלל אשר הצלנו כי-אם-איש את-אשתו ואת-בניו וננהנו וילכו: ²³ ויאמר דוד לא-מעשו כן אתי את
אשר-נתנו והנה לנו וישמר אנתנו ויתנו את-הגדוד הבא עליינו בידנו: ²⁴ ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלה | הירד במלכתו וכחלה הישב
על-הכלים ייחדו יחלקו: ²⁵ ויהי מהיום ההוא ומעליה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: ²⁶ ניבא דוד אל-צקג ווועל מהשלל
לזקנו ויהוה לרעשו לאכטו הטע לכם ברכה משל אבוי יהוה: ²⁷ לא-שר בברית-ישראל ולא-שר בירית-בירות: ²⁸ ולא-שר בערער ולא-שר
בשפומות ולא-שר באש-תמע: ²⁹ ולא-שר ברכל ולא-שר בערי הירח-כאליל ולא-שר בערי הקיני: ³⁰ ולא-שר בבור-עשן ולא-שר
בעתק: ³¹ ולא-שר בחברון וכל-המוקמות אשר-ההתלהר-שם דוד הוא ואנשו: ⁹

[1] 30:6

Chapter 31

¹ פלשתים נלחמים בישראל וננסו אנשי וישראל מפניהם פלשתים ופללו חללים בהר הגלבע: ² נידקנו פלשתים את-שאול ואת-בנוי וכן
פלשתים את-יהונתן ואת-אלוניך ואת-מלכישׁוּב בני שאו: ³ ותכבד המלחמה אל-שאול וימצאוה המווים אנשיים בקשות ויחל מאי
מהמוריים: ⁴ ויאמר שאול לושא קליו שלף חרבנה | ודקני ביה פון-באו הערלים האלה ודקני והתעלובי ולא אבה נשא קליו כי ירא מאי
ויקח שאול את-החרב ווועל עלייה: ⁵ ווועא נשא-קליו כי מות שאול ווועל גס-יהו על-חרבנו וימת עמו: ⁶ גימת שאול ושלשת בנו ונסא קליו גם
כל-אנשיו ביום ההוא יחדו: ⁷ ווועא אנשי-ישראל אשר-בער העלם ואשר | בער הירדן כינס-וועא אנשי ישראל וכימתו שאול ובנו ויעבנו
את-הערלים ווינסו ויבאו פלשתים ווישבו בהן: ⁸ ויהי מפחורת וובא פלשתים לפט את-החללים וימצאו את-שאול ואת-שלשת בנו ופלים
בהר הגלבע: ⁹ וויכרתון את-יראשו וופשיטו את-כליו ווישלחו בארכ-פלשתים סבי' לשער בית עזביהם ואת-העם: ¹⁰ וישמו את-כליו בית
עתירות ואת-גוויתו תקעו בחומת בית שנ: ¹¹ ווישקען אלו ישבו וויש גלעד את אשר-עשו פלשתים לשאול: ¹² וויקומו כל-אייש חיל וילכו
כל-היליה וויקחו את-גווית שאול ואת-גווית בנו מוחמת בית שנ ויבאו בטה ווישרפו את-ם: ¹³ וויקחו את-עצמותיהם וויקבו תחת-האשל
ביבשה וויצמו שבעת ימים: ⁹

